

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθ. φύλλου 85

1918

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἀπριλίου

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Διὰ τὰ Τεύχη ἐτησίως δραχ. 15
Διὰ τὸ Παράστημα ἐτησίως » 15
Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως » 25
Ἡ συνδρομὴ ἀρχεῖται τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἐκαστοῦ ἔτους καὶ εἶναι ἀπρόκληρτον.

Διὰ δημοσιεύσεις δικαστικῶν πράξεων κλπ. ὁ στίχος λεπτὰ 0,40
Διὰ καταστατικά κλπ. κατὰ στήλην ἢ κλάσμα ταύτης δραχ. 20.—
Αἱ πληρωμαὶ διὰ συνδρομὰς καὶ δημοσιεύσεις ἐνεργοῦνται εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα, προσαγομένου κατόπιν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον τοῦ οἰκείου διαποτύπου πληρωμῆς.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 1296 περὶ ἀναγραφῆς πιστώσεως ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν τοῦ 1918 δραχ. 200,000 διὰ τοῦς παθόντας ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς Θεσσαλονίκης. 1
Νόμος 1304 περὶ ἰδρύσεως Λαογραφικοῦ Ἀρχείου. 2
Νόμος 1305 περὶ μεταφοράς εἰς τὸν κατὰ θάλασσαν στρατὸν τῶν κεκτημένων διπλώμα κυβερνήτου ἐμπορικῶν πλοίων ἐφόδρων τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ. 3
Νόμος 1306 περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 3 κτλ. τοῦ νόμου ΓΕΚΣ' περὶ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου. 4
Νόμος 1309 περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 780 τοῦ 1917 περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. 5
Νόμος 1316 περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 276 καὶ τῶν ἀπὸ 15 καὶ 26 Ὀκτωβρίου καὶ 27 Δεκεμβρίου 1917 νομοθετικῶν διαταγμάτων περὶ συστάσεως Ἀνωτάτης Διευθύνσεως Μεταφορῶν. 6
Νόμος 1320 περὶ φόρου καταναλώσεως τοῦ οἴνου. 7
Νόμος 1321 περὶ ἐγγείου φόρου ἐπὶ τοῦ καπνοῦ τοῦ παραγομένου ἐν τῇ Παλαιᾷ Βασιλείᾳ, ἐν Χίῳ, Σάμῳ καὶ Κρήτῃ. 8

Βασιλικά Διατάγματα

Περὶ ἀνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου περὶ φόρου καταναλώσεως τοῦ οἴνου. 9
Περὶ παροχῆς προστασίας καὶ συνδρομῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν διὰ τὴν λειτουργίαν ἑλληνικοῦ νηογνώμονος. 10
Περὶ τοῦ τρόπου τῆς πληρωμῆς τῶν βαρυνόντων τὸ Δημόσιον ποσοστῶν τῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων. 11
Περὶ ἀνανεώσεως τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὧνίων δα-σμοῦ ἐν ταῖς περιφερείαις τῶν τέως δήμων α') Μεθάνων, β') Κασθαναίας, γ') Δευκασίας, δ') Σουδωνῶν καὶ ε') Φελλῶνας, ἐπὶ τῶν πρὸς τοπικὴν ἐν αὐτοῖς κατανάλωσιν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἢ ἐξ ἄλλων δήμων καὶ κοινοτήτων τοῦ Κράτους μεταφερομένων ἐμπορευμάτων κλπ. 12-16
Περὶ ἰδρύσεως καὶ προάγωγῆς δημοτικῶν σχολείων. 17

Περὶ καθορισμοῦ καὶ δευτέρας ἑδρας τηλεγραφοφύλακος β' τάξεως γραφείου Ἱεραπέτρας. 18
Περὶ ἀποσπάσεως χωρίων ἐξ ἐνοριῶν κλπ. 19
Περὶ χορηγίας εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Ἑταιρίαν «Ἀδελφεὶ Παισπάτη καὶ Σία» πλεονεκτημάτων, ἐν σχέσει πρὸς τὴν σύστασιν καὶ τὴν διαδικασίαν τῆς ἐκποιήσεως ἐνεχύρων. 20
Περὶ ἀνανεώσεως τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὧνίων δα-σμοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ τέως δήμου Φαρῶν ἐπὶ τῶν πρὸς τοπικὴν ἐν αὐτῷ κατανάλωσιν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἢ ἐξ ἄλλων δήμων καὶ κοινοτήτων τοῦ Κράτους μεταφερομένων ἐμπορευμάτων κτλ. 21
Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 21 Αὐγούστου 1915 Β. Δ. «περὶ συνθέσεως μερίδος ἐκστρατείας». 22

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ ἀναγραφῆς πιστώσεως ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν τοῦ 1918 δραχμῶν 200,000 διὰ τοῦς παθόντας ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς Θεσσαλονίκης.

Νόμος 1295

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν τοῦ 1918 ἐπιτρέπεται, ἢ ἀναγραφῇ πίστωσις μέχρι δραχμῶν διακοσίων χιλιάδων (ἀριθ. 200.000) ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς πυρκαϊᾶς Θεσσαλονίκης. Ἡ πίστις αὕτη διατεθῆσεται ἐν μέρει μὲν δι' ἐνταλμάτων τακτικῶν ἢ ἐπὶ ἀποδόσει λ.)σμοῦ, ἐν μέρει δὲ διὰ τῆς Κεντρικῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἐπιτροπῆς πρὸς περίθαλψιν τῶν παθόντων ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς καὶ ἀποζημιώσιν τοῦ προσληφθέντος ἐκτάκτου προσωπικοῦ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Θεσσαλονίκης, διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς στεγαστικῆς τῶν ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς παθόντων.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν

σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Μιλτ. Νεγροπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἀπριλίου 1918.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ι. Α. Τσιριμώκος

(2)

Περὶ ἰδρύσεως Λαογραφικοῦ Ἀρχείου.

Νόμος 1304

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Πρὸς περισυλλογὴν, διάσωσιν καὶ ἐκδοσιν τῶν μνημείων τοῦ εἰοῦ καὶ τῆς γλώσσης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἱδρύεται λαογραφικὸν ἀρχεῖον, ἐγκαθιστάμενον ἐν διαμερίσματι τῆς Σιναιῆς Ἀκαδημίας ἢ προσωρινῶς ἐν ἄλλῃ δημοσίῳ κτιρίῳ.

Ἄρθρον 2.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ λαογραφικοῦ ἀρχείου ἀποτελεῖται ἐξ ἐνὸς διευθυντοῦ, ἐνὸς ταξινόμου, μέχρι τεσσάρων ἐπικούρων ταξινόμων, δύο βοηθῶν καὶ ἐνὸς κλητῆρος.

Ἄρθρον 3.

Διευθυντὴς τοῦ λαογραφικοῦ ἀρχείου διορίζεται διὰ Β. διατάγματος ἐπὶ μισθῷ καὶ προσαυξήσεσι γυμνασιάρχου μετ' ἐπιμισθοῦ 100 δραχμῶν κατὰ μῆνα καὶ βαθμῷ τμηματάρχου α' τάξεως, διδασκῶν ἢ πτυχιούχος τῆς φιλολογίας, διακριθεὶς διὰ λαογραφικὰς ἐργασίας καὶ ἐπὶ πενταετίαν τοῦλάχιστον διατελέσας γυμνασιάρχης ἢ καθηγητῆς γυμνασίου ἢ ἰσοβάθμου σχολείου ἢ ἐπὶ τριετίαν τοῦλάχιστον συντάκτης τοῦ ἱστορικοῦ λεξικοῦ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης.

Ταξινόμος διορίζεται διὰ Β. διατάγματος ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραμματέως α' τάξεως πτυχιούχος τῆς φιλολογίας ἢ λόγιος ἐκδότης δοκίμου λαογραφικὰς πραγματείας.

Βοηθοὶ διορίζονται δι' ὑπουργικῆς πράξεως ἐπὶ μισθῷ δραχμῶν ἑκατὸν (100) φοιτηταὶ ἢ τελειόφοιτοι τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου, μαρτυρήσαντες ἐπίδοσιν εἰς συλλογὴν λαογραφικῆς ὕλης.

Ὡς ἐπικούροι ταξινόμοι προσλαμβάνονται, ἀποσπώμενοι δι' ὑπουργικῆς πράξεως, λειτουργοὶ τῆς μέσης ἢ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, λαμβάνοντες πρὸς τῷ μισθῷ τῆς θέσεως αὐτῶν μνησιαὶ ἐπιμισθοὶν δραχμῶν ὀγδοήκοντα (80).

Πάντες οἱ ἀνωτέρω διορίζονται καὶ ἀπολύονται μετὰ ἡτιολογημένην πρότασιν τῆς ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἁρθροῖς ὀριζομένης ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς.

Κλητὴρ διορίζεται δι' ὑπουργικῆς πράξεως κατὰ πρότασιν τοῦ διευθυντοῦ με μισθὸν δραχμῶν ἐνενηήκοντα (90) ὁ ἐκπληρώσας τὴν στρατιωτικὴν αὐτοῦ ὑποχρέωσιν καὶ γνωρίζων ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν, ἡλικίας δὲ 25—50 ἐτῶν, ἀπολύεται δὲ καθ' ὅμοιον τρόπον.

Ἄρθρον 4.

Περὶ τῆς καθόλου λειτουργίας τοῦ λαογραφικοῦ ἀρχείου καὶ τῶν δημοσιευμάτων αὐτοῦ, μεριμνᾷ πενταμελὴς ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ, ἀποτελουμένη ἐκ δύο καθηγητῶν τῆς Φιλοσοφικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, δύο ἐγκρίτων λογίων, διαπρεφάντων εἰς λαογραφικὰς ἐργασίας, καὶ ἐνὸς συμβούλου τῆς ἑλληνικῆς λαογραφικῆς ἐταιρείας, προτεινομένου ὑπὸ τοῦ συμβουλίου αὐτῆς, διοριζομένη διὰ μίαν πενταετίαν καὶ ἀνανεωμένη ἢ συμπληρωμένη, ἐκλείποντος μέλους τινὸς κα-

τὰ τὸ διάστημα τῆς πενταετίας, προτάσει τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς διὰ Β. Διαταγμάτων. Ἡ πενταετία λογίζεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1918.

Τῶν συνεδριῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἥς προεδρεύει ὁ ἀρχαιότερος τῶν καθηγητῶν, μετέχει ἄνευ ψήφου ὡς γραμματεὺς ὁ διευθυντὴς τοῦ ἀρχείου, συντάσσων τὰ πρακτικὰ υπογραφόμενα ὑπὸ πάντων τῶν ἐν τῇ συνεδρίᾳ μελῶν, παρίσταται δὲ κατὰ βούλησιν γνωμοδοτῶν ἄνευ ψήφου ὁ τμηματάρχης τῶν καλῶν τεχνῶν καὶ τῶν γραμμάτων, ἐκπροσωπῶν τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Ἡ ἐπιτροπὴ θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐὰν παρίστανται τρεῖς μέλη, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν, τῆς ψήφου τοῦ προεδρεύοντος λογιζομένης διπλῆς ἐν ἰσοψηφίᾳ, καὶ ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἡ ἐπιτροπὴ υποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον κατὰ Ἰανουάριον ἐκάστου ἔτους ἐκθεσιν τῶν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος πεπραγμένων, ἥτις δημοσιεύεται ἐν τῇ Εφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, μετ' ἀπολογισμοῦ.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμόν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἀναγράφονται κατ' ἔτος αἱ πρὸς πληρωμὴν τῶν μισθῶν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ λαογραφικοῦ ἀρχείου καὶ τοῦ ἐνοικίου τοῦ οἰκήματος αὐτοῦ ἀπαιτούμεναι πιστώσεις, ὡς καὶ δραχμαὶ 2,000 διὰ γραφικὴν ὕλην, φωτισμὸν, θέρμανσιν, συντήρησιν ἐπιπλῶν, σκευῶν, ὑλικὰ καθαρισμοῦ, ἀγορὰν βιβλίων καὶ ἀποστολὰς τοῦ διευθυντοῦ ἢ τῶν ταξινόμων πρὸς ἐπιτόπιον συλλογὴν λαογραφικοῦ ὕλικου ἐπὶ ταῖς νομίμοις αὐτῶν ἀποδοχαῖς, ἐφάπαξ δὲ ἢ ἐπὶ δύο συνεχῇ ἔτη ἀναγράφεται πίστις δραχμῶν 3000 πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν γραφείων καὶ τοῦ ἀρχείου τῆς ὑπηρεσίας ταύτης.

Πρὸς ἐκδοσιν λαογραφικῶν δημοσιευμάτων καταβάλλονται ἐτησίως ὑπὸ τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου, μετὰ δὲ τὴν ἴδρυσιν τῆς Ἀκαδημίας, ὑπ' ἐκείνης, εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ λαογραφικοῦ ἀρχείου δραχμαὶ 5000 ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ, παρεχομένου ἴσου ποσοῦ τῷ Πανεπιστημίῳ ἢ τῇ Ἀκαδημίᾳ ἐκ τῶν πόρων τοῦ Δωριδείου κληροδοτήματος. Ἐν ἀνεπαρκείᾳ τοῦ ποσοῦ τούτου, κατόπιν αἰτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ λαογραφικοῦ ἀρχείου, δύναται νὰ ἀναγράψῃ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ποσὸν μέχρι δραχμῶν 3000.

Ἄρθρον 6.

Πρὸς ἐκδοσιν μουσικῶν μνημείων ἢ ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς συνεργάζεται μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐθνικῆς μουσικῆς συλλογῆς, μέρος δὲ ἀνάλογον τῆς πρὸς ἐκδοσιν δαπάνης, κοινῇ ἀποφάσει ὀριζόμενον, καταβάλλεται ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 432, ἀναγραφομένης ἐν τῷ προϋπολογισμῷ πιστώσεως, μετ' ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 7.

Τὰ τοῦ τρόπου τῆς ἐκδόσεως τῶν δημοσιευμάτων τοῦ λαογραφικοῦ ἀρχείου, τῆς διαθέσεως τῶν ἀντιτύπων καὶ πᾶν ὅ,τι σχετικὸν ὀρίσθῃσονται διὰ Β. διατάγματος.

Διὰ Β. διαταγμάτων ὀρίσθῃσονται πᾶσαι αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου, τοῦ ὁποῦ ἢ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ἐν τῇ Εφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργός

Δημ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἀπριλίου 1918.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ι. Α. Τσιριμώκος

(3)
Περὶ μεταφορᾶς εἰς τὸν κατὰ θάλασσαν στρατὸν τῶν κα-
κτημένων διπλώμα κυδερνήτου ἐμπορικῶν πλοίων ἐφέ-
δρων τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ.

Νόμος 1305

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν
καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Οἱ κακτημένοι διπλώμα κυδερνήτου πλοίου ἐμπορικοῦ
ἐφοδροῦ τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ ὑπάγονται εἰς τὰς διατά-
ξεις τοῦ 682 νόμου τῆς 24 Ὀκτωβρίου 1915 «περὶ προσ-
θήκης δικτάξεων εἰς τὸν νόμον 535 τῆς 27ης Δεκεμβρίου
1914 «περὶ ναυτικῆς στρατολογίας».

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν
σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς
Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς
Ἑμ. Ρέπουλης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἀπριλίου 1918.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ι. Α. Τσιριμώκος

(4)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 3 κτλ. τοῦ νόμου ΓΣΚΣ
«περὶ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου».

Νόμος 1306

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν
καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ ΓΣΚΣ νόμου καθοριζο-
μένων τελῶν ναυτολογίας τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ ἐπιβάλλε-
ται εἰσφορά 50 ο)ο ὑπὲρ τοῦ Ν. Α. Ταμείου.

Ἡ εἰσφορά αὕτη δύναται νὰ μειωθῇ ἢ καταργηθῇ διὰ Β.
διατάγματος μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐμπορικοῦ
Ναυτικοῦ, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, τῆς Διοι-
κούσης τοῦ Ν. Α. Ταμείου ἐπιτροπῆς καὶ τῶν διαρκῶν ἀντιπρο-
σώπων τῆς Συνελεύσεως τῶν Ν. Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Ἄρθρον 2.

Ἐπιτρέπεται, ἡ τοποθέτησις μέχρι τοῦ ἡμίσεος τῶν κεφα-
λαίων τοῦ Ν. Α. Ταμείου εἰς ἀντικα κτίρια ἢ ἐνυπόθηκα δά-
νεα ἐπὶ τοιούτων ὑφ' οὗς ὄρους ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλ-
λάδος, μετὰ γνώμην τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτι-
κοῦ τοῦ παρ' αὐτῇ συμβουλίου καὶ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου
ἐκάστοτε.

Ἄρθρον 3.

Ἐπὶ τῶν εἰς τοὺς παθόντας ἐργάτας θαλάσσης ἢ τοὺς δι-
καιούχους τούτων ἀπονεμομένων ποσῶν διὰ τοῦ Ν. Α. Ταμείου,
δυναμὶ τοῦ νόμου περὶ ἐκτάκτων κερδῶν κρατεῖται 3 ο)ο
ὑπὲρ τοῦ Ν. Α. Ταμείου ὡς ἔσδον αὐτοῦ.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀπὸ 17 Φεβρουαρίου 1917 Β. Διατάγματος
«περὶ ἀσφαλείας τῶν πληρωμάτων τῶν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τρα-
πέζης ἡσυχαιωμένων Ἑλληνικῶν πλοίων», κυροῦται μόνον διὰ
τὴν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμογὴν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφη-
μερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν

σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς
Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς
Ἑμ. Ρέπουλης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἀπριλίου 1918.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ι. Α. Τσιριμώκος

(5)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 780 τοῦ 1917 «περὶ ὁργα-
νισμοῦ τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς
Ἐθνικῆς Οἰκονομίας».

Νόμος 1309

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ
διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ τελευταία πρότασις τοῦ β' ἐδαφίου τῆς ὑπ' ἀριθ. 5 πα-
ραγράφου τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 780 τοῦ 1917 «περὶ ὁργα-
νισμοῦ τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνι-
κῆς Οἰκονομίας», τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Τὸ προσωπικὸν τοῦ τμήματος τούτου ἀποτελοῦσιν εἰς τη-
ματάρχης, εἰς ἐπιθεωρητὴς τῆς ἐμπορικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ
τέσσαρες γραμματεῖς α' ἢ β' τάξεως.

Παρὰ τῷ τμήματι τούτῳ λειτουργεῖ γραφεῖον ἐποπτείας ἀ-
νωνύμων ἐταιρειῶν, ἀποτελούμενον ἐξ ἐνὸς προϊσταμένου ἐπὶ
βαθμῷ γραμματέως α' τάξεως καὶ μέχρι τεσσάρων ἐποπτῶν
ἐπὶ βαθμῷ γραμματέως β' τάξεως.»

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ε' ἐδαφίου τῆς ὑπ' ἀριθ. 9 παραγράφου τοῦ
ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 780 προστίθενται τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Διεύθυνσις τοῦ μεταλλειολογικοῦ ἐργαστηρίου δύναται νὰ
ἀνατεθῇ διὰ Β. Διατάγματος καὶ εἰς ἕτερον καθογητὴν τοῦ
Πανεπιστημίου ἢ τοῦ Πολυτεχνείου, ὡς καὶ εἰς τὸν Διευθυντὴν
τοῦ Χημικοῦ Ἐργαστηρίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.
Τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ἐργαστηρίου τούτου ἀναπληροῖ εἰς πᾶσαν
περίπτωσιν ὁ Διευθυντὴς τῆς ὑπηρεσίας τῶν Μεταλλείων ἀνευ
ἐπιμίσθιου.»

Ἄρθρον 3.

Μετὰ τὸ α' ἐδάφιον τῆς ὑπ' ἀριθ. 18 παραγράφου τοῦ ἄρθρου
1 τοῦ νόμου 780 προστίθεται ἰδία παράγραφος ἔχουσα οὕτως:

«Γραφεὺς α' τάξεως ὑπηρετῶν ἐπὶ ἐξαστίαν ὡς γραφεὺς
α' ἢ β' τάξεως παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας
δύναται μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ συμ-
βουλίου νὰ προαχθῇ εἰς γραμματέα β' τάξεως.»

Ἄρθρον 4.

Μετὰ τὸ α' ἐδάφιον τῆς ὑπ' ἀριθ. 23 παραγράφου προστίθεται
ἰδιον ἐδάφιον, ἔχον ὡς ἑπεται:

«Δημόσιον ὑπάλληλον μέχρι τοῦ βαθμοῦ γραμματέως β' τά-
ξεως συμπεριλαμβανόμενον, κακτημένον διπλώμα Νομικῆς Σχο-
λῆς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἔχοντες συμπληρώσει ἐν τῇ ἐν ἡ
ὑπηρετοῦσι δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ τὸν πρὸς προαγωγὴν αὐτῶν ἀπαι-
τούμενον χρόνον, δύναται νὰ διορισθῇ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ
τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐπὶ τῷ ἀμέσῳ ἀνωτέρῳ βαθμῷ.»

Τὸ β' ἐδάφιον τῆς ρηθείσης παραγράφου ἀντικαθίσταται διὰ
τοῦ ἑξῆς:

«Προϊστάμενος τοῦ παρὰ τῷ τμήματι Ἐμπορίου γραφεῖου
ἐποπτείας ἀνωνύμων ἐταιρειῶν δύναται νὰ προσληφθῇ μετὰ
γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὁ ἔχων διπλώμα
εἴτε Νομικῆς ἢ Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Πανεπιστη-
μίου τινός, εἴτε Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν

και λογιστικήν ἐπάρκειαν εἴτε ἀπολυτήριον γυμνασίον ἢ δημοσίας ἡμεδαπῆς ἢ ὁμοταγῶς ἀλλοδαπῆς ἐμπορικῆς σχολῆς καὶ δεκαετὴ τοῦλάχιστον εὐδίκιον ὑπηρεσίαν παρ' ἀνωγώνων ἐταιρείᾳ, ἐξ ἧς πέντε τοῦλάχιστον εἴη ὡς ἀνώτερος ὑπάλληλος. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου δύναται νὰ προσληφθῇ προϊστάμενος τοῦ γραφείου τούτου ὁ διατελὼν λογιστὴς παρὰ τῷ τμήματι τοῦ Ἐμπορίου.

Ἐπὶ παρὰ τῷ γραφείῳ τούτῳ προσλαμβάνονται μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου οἱ κατεχόμενοι εἴτε δίπλωμα Νομικῆς, Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἢ μαθηματικῶν Πανεπιστημίου τινός καὶ λογιστικὴν ἀσκήσιν, εἴτε ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ δημοσίας ἡμεδαπῆς ἢ ὁμοταγῶς ἀλλοδαπῆς ἐμπορικῆς σχολῆς καὶ τριετὴ τοῦλάχιστον ὑπηρεσίαν παρ' ἀνωγώνων ἐταιρείᾳ, ἐπιτυχόντες δ' ἐν διαγωνισμῷ.

Ἡ πρόσληψις γίνεται δι' εἰδικῆς συμβάσεως μέχρι πενταετοῦς διαρκείας ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ διὰ μὲν τὸν προϊστάμενον μέχρι δραχμῶν ἑπτακοσίων, διὰ δὲ τοὺς ἐπόπτας μέχρι δραχμῶν πεντακοσίων. Μετὰ τὴν λήξιν τῆς συμβάσεως ἐπιτρέπεται ἀνανώσει αὐτῆς μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον συμβάσεις δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ ἄρθρον 80 τοῦ ἀπὸ 20 Σεπτεμβρίου 1916 Β. Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν ρυθμιζόντων τὴν Κεντρικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας νόμων κτλ.», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ γ' ἐδαφίου τῆς ὑπ' ἀριθ. 23 παραγράφου τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 780, προστίθεται τὸ ἀκόλουθον ἐδάφιον:

«Μηχανικὸς τῆς Ἐπιθεωρήσεως τῶν Μεταλλείων συμπληρώσας δέκα πέντε εἴη ἐντὶ ὑπηρεσίᾳ ταύτῃ, ἐκ τῶν ὁποίων τρία τοῦλάχιστον εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Μηχανικοῦ Α' τάξεως, ἀφομοιοῦνται μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν βαθμὸν καὶ τὸν μισθὸν πρὸς τμηματάρχην α' τάξεως».

Ἄρθρον 6.

Τὸ α' ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 140 τοῦ ἀπὸ 20 Σεπτεμβρίου 1916 Β. Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως κτλ.», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 42 παραγράφου τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 780, ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἐξῆς:

«Παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ καθίσταται Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ Γεν. Γραμματέως, τῶν Διευθυντῶν τοῦ Ὑπουργείου καὶ τῶν καθηγητῶν τοῦ Διοικητικοῦ καὶ τοῦ Ἐμπορικῶν Δικαίου τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου. Τοὺς καθηγητάς τούτους, ἐλλείποντας ἢ κωλυμένους, ἀναπληροῦν οἱ καθηγηταὶ τοῦ Συνταγματικοῦ καὶ τῆς Δημοσιονομίας».

Τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τὸ δεύτερον ἐδάφιον ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς:

«Κατὰ Ἰανουάριον ἐκάστου ἔτους ὁ Ὑπουργὸς ὀρίζει δι' ἀποφάσεώς του, ἓνα Τμηματάρχην τμήματος ὡς ἀναπληρωτὴν τῶν Διευθυντῶν».

Τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τὸ προτελευταῖον ἐδάφιον τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

«Καθ' ἣν περίπτωσιν τὸ Συμβούλιον καλεῖται ὅπως ἀποφανθῇ περὶ πειθαρχικῆς ποινῆς εἰς Διευθυντὴν ἢ ἀπολύσεώς τινος τούτων, ἀπὸ τῶν Διευθυντῶν τοῦ Ὑπουργείου, λαμβάνουσι μέρος ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ἀριθμὸς ἀρεοπαγιδῶν, ἀνάλογος πρὸς τὸν τῶν Διευθυντῶν τοῦ Ὑπουργείου, κληρούμενος ὑπὸ τῆς ὁλομελείας αὐτῶν ἐν δημοσίᾳ συνεδρίᾳ».

Ἄρθρον 7.

Τὰ β' καὶ δ' ἐδάφια τῆς ὑπ' ἀριθ. 45 παραγράφου τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 780 ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἀκολούθων:

«Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὀριζούσης τὸν βαθμὸν καὶ θέσιν, οἱ ἑκτακτοὶ ὑπάλληλοι τῆς Ἀνωτάτης Διευθύνσεως Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως Θεσσαλονίκης οἱ ἀνήκοντες εἰς τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου, δύναται νὰ μονιμοποιηθῶσι, τοποθετούμενοι εἰς

ἃς θέσεις ἤθελον κριθῇ ἄξιοι. Ἡ προγενεστέρᾳ ὑπηρεσία τῶν παρὰ τῇ Ἀνωτάτῃ ταύτῃ Διευθύνσει ὑπηρετησάντων προσμετρεῖται εἰς τὸν χρόνον τὸν ἀπαιτούμενον διὰ τὴν προαγωγὴν, δύναται δὲ νὰ κατατῇ συντάξιμος, ἐπὶ τῇ καταβολῇ κατὰ δόσεις τῶν νομίμων κρατήσεων, ὑπολογιζομένων ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ βαθμοῦ ὃν ἔφερον. Ὁ χρόνος τῆς παρὰ τῇ Προσωρινῇ Κυβερνήσει ὑπηρεσίας αὐτῶν ὑπολογίζεται εἰς τὸ διπλάσιον, δύναται δὲ νὰ προαθῶσι μέχρι τοῦ βαθμοῦ γραμματέως α' τάξεως, ὑπαρχούσης κενῆς θέσεως, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ πρὸς προαγωγὴν κανονισμένου χρόνου, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, καὶ ἐὰν δὲν κέντηται τὸ ἀπαιτούμενον πτυχίον τοῦ Πανεπιστημίου.

Οἱ κάτω τοῦ βαθμοῦ τούτου μόνιμοι ὑπάλληλοι τῆς Ἀνωτάτης Διευθύνσεως Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διατηροῦν τοὺς ὑπὸ τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως ἀπονεμηθέντας αὐτοῖς βαθμοὺς καὶ τοποθετοῦνται διὰ Β. διατάγματος εἰς ἰσοβάθμους θέσεις. Ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν παρὰ τῇ Προσωρινῇ Κυβερνήσει προσμετρεῖται διπλάσιος εἰς τὴν προγενεστέρᾳ αὐτῶν ὑπηρεσίαν καὶ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἀρχαιότητα, προαγωγὴν, πρὸς αὐξήσιν μισθοῦ καὶ τὴν σύνταξιν».

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 816 τοῦ 1917 «περὶ τῆς διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ», τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

«Παρὰ ταῖς ὑπαρχούσαις ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Διευθύνσεσι συνιστᾶται καὶ Διεύθυνσις τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, εἰς ἣν ἀνατίθεται ἡ ἀνωτέρα ἐπιμέλεια τῆς ἐκτελέσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὑπαγομένων ὑποθέσεων, συμπεριλαμβανομένου τοῦ κανονισμοῦ, ὡς καὶ τοῦ ἐλέγχου τῆς τε βεβαιώσεως καὶ εἰσπραξέως τῶν φαικῶν καὶ ἀγκυροβολίας τελῶν, τῶν ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν κατὰ τὸν προξενικὸν νόμον ναυτιλικῶν τελῶν».

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας
Κ. Σπυρίδης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἀπριλίου 1918.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ι. Δ. Τσιριμῶκος

(6)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 276 καὶ τῶν ἀπὸ 15 καὶ 26 Ὀκτωβρίου καὶ 27 Δεκεμβρίου 1917 νομοθετικῶν διαταγμάτων «περὶ ουσιώσεως Ἀνωτάτης Διευθύνσεως Μεταφορῶν».

Νόμος 1316

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Α. Δ. Μ., λειτουργήσεως, συμφώνως πρὸς τὰ Νομοθετικὰ Διατάγματα τῆς 15 καὶ 26 Ὀκτωβρίου καὶ 27 Δεκεμβρίου 1917, ἅτινα κυροῦνται καθ' ὅλα αὐτῶν τὰ μέρη, ὑπάγονται, πρὸς τούτοις,

ἀφαιρούμενα ἀπὸ τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, εἰς ἣν μέχρι τοῦδε ὑπῆρχοντο, δυνάμει τῶν ἰσχυρῶν Νόμων καὶ πάντα τὰ πρὸς τοὺς Σιδηροδρόμους σχετικὰ ζητήματα, ἤτοι ἡ μελέτη, κατασκευὴ καὶ ἐκμετάλλευσίς τῶν Σιδηρῶν ὡς καὶ ὁ τεχνικὸς καὶ ἐμπορικὸς ἔλεγχος τούτων, εἶ δὲ καὶ ὁ ἔλεγχος τῆς ἐν αὐτοῖς καὶ ταῖς περιοχαῖς τούτων τελευτήσης ἐργασίας τοῦ προσωπικοῦ, καὶ πᾶν ἐν γένει πρὸς τοὺς Σιδηροδρόμους σχετικὸν ζήτημα.

Πάντα τὰ τούτοις ἀνάλογα ζητήματα, τὰ ἀναγόμενα εἰς τοὺς τροχοδρόμους ἐν γένει καὶ τοὺς ἠλεκτροκινήτους σιδηροδρόμους, ὡς καὶ τὰ ἀφορῶντα τὸν ἔλεγχον τῶν ἠλεκτρικῶν καὶ μηχανολογικῶν ἐγκαταστάσεων, αὐτοκινήτων καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου ΔΚΣ' «περὶ ἰδρύσεως ἐργοστασίων», ἐξακολουθοῦσι παραμένοντα εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, κατὰ τοὺς κειμένους νόμους, διενεργούμενα ὑπὸ τῶν τμημάτων, ἅτινα Β. Δ., προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἤθελον καθορίσει ἀνευθείας μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας συνεργαζόμενα.

Ἄρθρον 2.

Διὰ Β. Δ. ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ τε Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, καθορισθῶσιν τὰ ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ἀποσπώμενον ἐκαστοτε προσωπικὸν πρὸς διεξαγωγὴν τῶν ἀνωτέρω ὑπηρεσιῶν, ὧν ἡ διεύθυνσις θέλει ἀνατεθῇ εἰς τὸν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου διατελοῦντα Διευθυντὴ τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, ὡς καὶ ἡ σύνθεσις τῶν διαφόρων συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν τῶν διὰ τοὺς Σιδηροδρόμους προβλεπομένων κατὰ τοὺς κειμένους Νόμους.

Διὰ Β. Δ. ἐκδοθησομένου ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνίας Ὑπουργῶν, θέλουσι καθορισθῇ αἱ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας μεταβιβασθήσονται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Α. Δ. Μ. πιστώσεις, αἱ ἀφορῶσαι τὴν Σιδηροδρομικὴν ἐν γένει ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου 1917 Νομοθετικοῦ Διατάγματος περὶ συστάσεως Α. Δ. Μ. ὀριζομένην Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν, προστίθεται ὡς τέτατον μέλος καὶ εἰδικῶς διὰ τὰ πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ἐν γένει διαγίρεισιν σχετικὰ ζητήματα τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὴν Α. Δ. Μ. γοητίζεται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν διευθύνσεων Ναυτιλίας καὶ καυσίμου Ὑλῆς, παγία προκαταβολὴ μέχρι δραχμῶν 1.000.000 ἀποδοθησαμένη μετὰ τὸ πέρας τῆς λειτουργίας αὐτῆς. Τὸ ποσὸν τοῦτο καταβληθήσεται εἰς τὴν Α. Δ. Μ. διὰ χρηματικῶν ἐντάλματος ἀγνητομένου εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τοῦ Δημοσίου Ταμείου διὰ τῶν χρηματιστικῶν λησίων.

Οἱ ὀφειλόμενοι εἰς τὴν Α. Δ. Μ. ναῦλοι ἐκ μεταφορῶν τοῦ Δημοσίου ἐνεργουμένων ὑπὸ τῶν διατιθεμένων παρ' αὐτῆς καθ' ὅλου μέσων μεταφορᾶς, πληρώνονται διὰ χρηματικῶν ἐντάλματων τῶν οἰκείων Ὑπουργείων, ἐπὶ τῇ βᾶσει καταστάσεως τῆς σχετικῆς δαπάνης τῆς Α. Δ. Μ. καὶ ὅνευ ἐτέρων διατυπώσεων καὶ δικαιολογητικῶν.

Αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου ΓΧΔ' τοῦ 1910 δὲν ἰσχύουσιν ἐπὶ τῶν ἐνεργουμένων ὑπὸ τῆς Α. Δ. Μ. πληρωμῶν εἰς ιδιώτας.

Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων δύο ἐδαφίων ἀνατρέχουσιν ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Α. Δ. Μ.

Ἄρθρον 5.

Ἡ διάρκεια τῆς λειτουργίας τῆς Α. Δ. Μ. ὀρίζεται δι' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ παρόντος πολέμου καὶ ἐξ ἡμῶν μετὰ τὸ πέρας αὐτοῦ. Ἐν τούτοις καὶ πρὸ τοῦ πέρατος τῆς προθεσμίας ταύτης, δύναται νὰ καταργηθῇ ἡ ὑπηρεσία αὕτη ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, διὰ Β. Δ. ἐκδιδομένων ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἐν περιπτώσει ὀλικῆς ἢ μερικῆς καταργήσεως τῆς Α. Δ. Μ., αἱ σχετικαὶ ὑπηρεσίαι ταύτης μετατίθενται εἰς τὰ οἰκεία Ὑπουργεῖα.

Ἄρθρον 6.

Πᾶσα διάταξις ἀντικείμενη τῷ παρόντι Νόμῳ καταργεῖται.

ται.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσίευσως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν τοῦ 1ου ἄρθρου, οὗτινος ἡ ἡμέρα ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος ὁρισθῆσεται διὰ Β. Δ.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῶ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞ. ΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

Ἐλ.β. Κ. Βενιζέλος

Οἱ Ὑπουργοί

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Κ. Δ. Ρακτιβάν

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἀπριλίου 1918.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ι. Δ. Τσιριμώκος

(7)

Περὶ φόρου καταναλώσεως τοῦ οἴνου.

Νόμος 1320

ΑΛΕΞ. ΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἀντικείμενον τοῦ φόρου.

1. Ἐπιβάλλεται φόρος καταναλώσεως ἐπὶ τοῦ ἐν πόλεσι πληθυσμοῦ ἀνωτέρου τῶν 5,000 κατοίκων καταναλισκομένου οἴνου εἰσπραττόμενος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου.

2. Εἰς τὸν φόρον τοῦτον ὑπόκειται ὁ οἶνος καὶ τὸ γλεύκος, τὰ ἀποταμιευόμενα, πρὸς πώλησιν ἢ ἐμπορίαν, ἐν πόλεσι πληθυσμοῦ ἀνωτέρου τῶν 5,000 κατοίκων, ἢ μεταφερόμενα εἰς τὰς πόλεις ταύτας.

Ἄρθρον 2.

Ἀπαλλαγὰι ἐκ τοῦ φόρου.

1. Ἐξαιροῦνται τοῦ φόρου.

α') Μικραὶ ποσότητες οἴνου ἢ γλεύκους ἀποταμιεύμεναι παρὰ τοῦ ἰδίου παραγωγῶν μέχρι ποσοῦ τριακοσίων ὀκάδων καθ' ἑκάστην οἰκονομικὴν παραγωγῶν. Τὸ ποσὸν τοῦτο δύναται νὰ αὐξηθῇ μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν ἐξακοσίων ὀκάδων, τῇ αἰτήσει τοῦ παραγωγῶν, ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ φόρου, λόγω χρήσεως τοῦ οἴνου παρ' ἐργατῶν τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων τοῦ παραγωγῶν, πιστοποιουμένη παρὰ τοῦ Δημάρχου ἢ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος.

β') Τὰ μεταφερόμενα ἐμπορικὰ δείγματα ἐντὸς πεπωματισμένων φιαλῶν χωρητικότητος μέχρι 50 δραχμίων.

γ') Ὁ πρὸς ἀπόσταξιν οἶνου πνεύματος ἢ ἀποστάγματος χρησιμοποιούμενος οἶνος.

δ') Ὁ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσχθὴς οἶνος ὁ ὑποβιβλημένος εἰς τὸν φόρον καὶ μεταφερόμενος ἐντὸς τοῦ Κράτους.

ε') Ὁ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξαγόμενος οἶνος.

ς') Μικραὶ ποσότητες μέχρι τριῶν φιαλῶν κατ' ἄτομον μεταφερομένη εἰς πόλεις πληθυσμοῦ ἀνωτέρου τῶν 5,000 κατοίκων ὑπὸ ταξιδιωτῶν διὰ χρήσιν κατὰ τὸ ταξίδιον, καὶ

ζ') Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου ὑποβιβληθεὶς εἰς τὸν φόρον οἶνος κατὰ τὴν ἐντὸς τοῦ Κράτους κυκλοφορίαν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 3.

Μέτρον τοῦ φόρου.

1. Ὁ φόρος ὀρίζεται εἰς 6 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς μέσης ἀγορῆς ἀξίας χονδρικῆς πωλήσεως τοῦ εἰς τὸν φόρον ὑποκειμένου οἴνου ἢ γλεύκους, μὴ δυνάμενος νὰ ὑπερβῇ τὰ λεπτὰ ἐξ κατ' ὅσον.

2. Ἡ ἀξία προσδιορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, στηριζομένης εἰς γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος, λαμβανομένην τῇ συμμετοχῇ καὶ ἐνδὸς ἀμπελοκτῆμονος, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Γεωργίας. Τὸ Συμβούλιον ὁρίζει ἐνιασίαν ἀξίαν κατὰ σταθμικὴν ὁκτὼ οἴνου καθ' ὅλον τὸ Κράτος. Δύναται νὰ ὁρισθῇ ἰδιαιτέρα ἀξία διὰ τοὺς γλυκεῖς οἶνους καὶ ἰδιαιτέρα διὰ τὸν οἶνον τὸν παραγόμενον ἐκ χλωρῆς ἢ ξηρῆς σταφίδος, προσερχομένης ἐκ τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου. Ὁ χρόνος, καθ' ὃν γίνεται ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας καὶ ἡ ἀναθεώρησις τῆς περὶ τούτου ἀποφάσεως, κανονισθῆσεται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 4.

Πρόσθετος φόρος οἴνου εἰς φιάλας.

1. Ὁ οἶνος τιθέμενος ὀπουδήποτε τοῦ Κράτους ἐν φιάλαις πεπωματισμέναις, ἐκτὸς τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 φόρου, υποβάλλεται προσέτι εἰς πρόσθετον φόρον, ὁριζομένου ὡς ἐξῆς:

Διὰ τὸν οἶνον εἰς φιάλας, ὃν ἡ τιμὴ ὑπερβαίνει τὴν μίαν δραχμὴν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὰς δύο δραχμὰς εἰς λεπτ. 0,05	
Διὰ τὸν οἶνον εἰς φιάλας, ὃν ἡ τιμὴ ὑπερβαίνει τὰς 2 δραχ. ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὰς 4 δραχ. εἰς λεπτὰ 0,10	
Διὰ τὸν οἶνον εἰς φιάλας, ὃν ἡ τιμὴ ὑπερβαίνει τὰς 4 δραχ. ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὰς 6 δραχ. εἰς λεπτὰ 0,20	
Διὰ τὸν οἶνον εἰς φιάλας, ὃν ἡ τιμὴ ὑπερβαίνει τὰς 6 δραχ. ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὰς 10 δραχ. εἰς δραχ. 1,00	
Διὰ τὸν οἶνον εἰς φιάλας, ὃν ἡ τιμὴ ὑπερβαίνει τὰς 10 δραχ. ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὰς 20 δραχ. εἰς δραχ. 2,00	
Διὰ τὸν οἶνον εἰς φιάλας, ὃν ἡ τιμὴ ὑπερβαίνει τὰς 20 δραχ. εἰς δραχ. 3,00	

2. Ὡς βάσις πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ φόρου λαμβάνεται ἡ τιμὴ τῆς χονδρικῆς ὑπὸ τοῦ πωματίζοντος τὰς φιάλας πωλήσεως, μὴ συμπεριλαμβανομένης τῆς τιμῆς τῆς φιάλης. Ἐὰν ὁ οἶνος οὗτος παρέχεται δωρεάν, λαμβάνεται ὡς βάσις ἡ τιμὴ τῆς πωλήσεως τῶν ἀντιστοίχων ριζιδίων.

3. Ἐξαιροῦνται τοῦ φόρου τούτου αἰχλωρητικότητος ἀνωτέρως τῆς μιᾶς ὁκτὼς πεπωματισμέναι φιάλαι οἴνου.

Ἄρθρον 5.

Πληρωμὴ φόρου ἀποταμιευομένου οἴνου.

1. Πᾶς ἀποταμιεύσας, ἐν πόλει πληθυσμοῦ ἀνωτέρου τῶν 5,000 κατοίκων, οἶνον ἢ γλεύκος, παραχθέντα ἐκ σταφυλῆς, χλωρῆς ἢ ξηρῆς σταφίδος καὶ ὑποκείμενον εἰς τὸν φόρον, ἀρεῖται μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους (τῆς προθεσμίας δυνάμενης νὰ παραταθῇ καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἢ κατὰ περιφερείας δι' ὑπουργικῆς διαταγῆς) νὰ παραδώτῃ εἰς τὸν Οἶκον. Ἐφόρον τῆς περιφερείας, ἐν ἣ ἀποταμιεύεται ὁ οἶνος, δηλώσιν καὶ νὰ καταβάλλῃ συνάμα τὸ ἐν τέλει τοῦ ἀναλογούντος ἐγγείου φόρου ἐπὶ τοῦ δηλουμένου ποσού. Ἐὰν ὁ ὀλικὸς φόρος εἴναι κατώτερος τῶν δρ. 30, καταβάλλεται ἐξ ὁλοκλήρου. Ἀνευ τῆς πληρωμῆς ταύτης, ἡ δηλώσις θεωρεῖται μὴ γενομένη.

2. Ἐν τῇ δηλώσει ἀναγράφεται ἡ χωρητικότης τῶν ἀποθηκῶν τῆς ἀποταμιεύσεως τοῦ δηλούντος, ὁ ἀριθμὸς τῶν δεξαμενῶν ἢ τῶν δοχείων καὶ ἡ χωρητικότης αὐτῶν καὶ ἡ συνολικὴ ποσότης τοῦ ἀποταμιευομένου οἴνου καὶ τὸ εἶδος αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἄλλη διὰ Β. Διατάγματος ὁρισθησομένη λεπτομέρεια. Ἡ χωρητικότης καὶ ἡ ποσότης δηλοῦνται κατὰ προσέγγισιν, ἐπιτρεπομένης ἀνοχῆς 10 ο.ο.

3. Ἐπὶ τῇ βάρει τῶν δηλώσεων καὶ μετ' ἐκπτώσιν λόγῳ ὑποστάθμης καὶ φύρας ἐπὶ τοῦ δηλωθέντος

ποσού, ὁ Οἶκος. Ἐφόρος συντάσσει κατὰ πόλιν ἢ χωρίον χρηματικὸν κατὰλόγονον καὶ ἀποστέλλει αὐτοὺς εἰς τὸν Ταμίαν πρὸς εἰσπραξίν, ἐνεργουμένην, ἐὰν μὲν τὸ ποσὸν δὲν ὑπερβαίνει τὰς ἐκτὸν δραχμὰς, μέχρι τῆς 15 Ἰανουαρίου τὸ βραδύτερον, ἐὰν δὲ ἀνέρχεται μέχρι τριακοσίων εἰς δύο ἴσας δόσεις, μέχρι 15 Ἰανουαρίου τῆς μὲν καὶ μέχρι 15 Φεβρουαρίου τῆς δευτέρας, καὶ ἐὰν ὑπερβαίνει τὰς δραχ. τριακοσίας εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις, ἥτοι μέχρι τῆς 15 Ἰανουαρίου, τῆς 15 Μαρτίου καὶ τῆς 15 Μαΐου. Ἐν καθυστερήσει, εἰσπράττεται πρόσθετον τέλος 10 ο.ο καὶ τόκος ὑπερμερίας 8 ο.ο δι' ἐκάστην δόσιν μέχρι καταβολῆς. Ἐν καθυστερήσει πέραν τῆς 30 Ἰουνίου τοῦ ἐπείοντος τῇ δηλώσει ἔτους, ὁ πρόσθετος φόρος διπλασιάζεται.

4. Κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐν § 1 περίπτωσιν τῆς ἐξ ὅλοκληρου ὑποχρεωτικῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου καὶ κατὰ πᾶσαν ἄλλην κατὰ προτίκρυσιν τοῦ φορολογουμένου ἐξ ὁλοκλήρου ἅμα τῇ δηλώσει καταβολὴν τοῦ φόρου ἐκπίπτει 10 ο.ο ἐκ τοῦ ποσού τοῦ φόρου.

5. Συμπληρωτικὴ δηλώσις ἐπιτρέπεται μετὰ τὴν πάροδον τῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω § 1 προθεσμιῶν, ἀλλὰ πρὸ τῆς κοινοποιήσεως ἢ ἀνακοινώσεως πρωτοκόλλου καταμετρήσεως, διὰ τὸ μὴ δηλωθὲν ἀρχικῶς ποσόν, καὶ ἐπὶ ἀμέσῳ καταβολῇ ὁλοκλήρου τοῦ ἀνκλογούντος φόρου καὶ ἀνευ τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην τετάρτην παράγραφον ἐκπτώσεως.

6. Προάστεια, παράλια καὶ ἐξοχικὰ κέντρα τῶν πόλεων πληθυσμοῦ ἀνωτέρου τῶν 5000 κατοίκων συμπεριλαμβάνονται εἰς αὐτὰς διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου, πρὸς καθορισμὸν δὲ τοῦ πληθυσμοῦ λαμβάνεται ὡς βάσις ἡ τελευταία διὰ Β. Διατάγματος κεκυρωμένη κατὰ πόλιν ἢ χωρίον ἀπογραφὴ ἢ ἀπαρίθμησις τῶν κατοίκων ἐν ἐλλειψεί τοιαύτης, ὁ καθορισμὸς γενήσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 6.

Πληρωμὴ φόρου μεταφερομένου οἴνου.

1. Κατὰ τὴν εἰς πόλεις πληθυσμοῦ ἀνωτέρου τῶν 5,000 κατοίκων, ἢ τῶν κατὰ τὴν § 6 τοῦ ἄρθρου 5 συμπεριλαμβανομένων εἰς αὐτὰ συναικισμῶν καὶ ἄλλων κέντρων, μεταφορὰν οἴνου ἐκ τῆς λοιπῆς χώρας, ἐπιβάλλεται ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ὁριζόμενος φόρος, βεβαιούμενος καὶ εἰσπραττόμενος κατὰ τὴν διεδδομένην τοῦ οἴνου τούτου διὰ τῆς ἐπὶ τούτῳ ὁρισθησομένης περὶ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ περιφερείας ζώνης ἢ ἀκτίνος, καὶ κατὰ διατυπώσεις καὶ ὅρους διὰ Β. Διατάγματος κανονισθησομένους.

2. Ἡ βεβαίωσις καὶ εἰσπραξίς τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον φόρου ἐπιτρέπεται νὰ ἀνατίθῃται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τοὺς οἰκείους δήμους καὶ τὰς κοινότητας, δυνάμει ἐιδικῆς συμφωνίας, μὴ ὑποκειμένης εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Νομάρχου καὶ καθ' ὅρους, ἐγγυήσεις, προθεσμίας καὶ διατυπώσεις διὰ Β. Δ. κανονισθησομένας. Διὰ τῆς ἐιδικῆς συμφωνίας οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες ὑπεισέρχονται διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξίν τῆς φορολογίας ταύτης εἰς πάντα τὰ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου, ἐξασφαλίζεται δὲ ἡ εἰσπραξίς ἑλκχ'· στοὺς ὁρίους ἀποδόσεως τοῦ φόρου ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ ἡ ἐπὶ πλέον διαφορά διανέμεται ἐξ ἡμισείας μεταξὺ Δημοσίου καὶ Δήμου ἢ Κοινότητος. Οἱ δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ ἐπιτετραχμένοι τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξίν τοῦ φόρου τούτου, ἔχουσι τὰ δικαιώματα καὶ ὑπέχουσι τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰς εὐθύνας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ὡς πρὸς τὸν φόρον τούτον, διατελοῦσι δὲ ὑπὸ τὸν ἐλεγχον τοῦ Ὑπουργ. τῶν Οἰκονομικῶν, ἀσκούμενον δι' οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν καὶ ἄλλων οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, καθ' ὡς ὅρους καὶ διατυπώσεις λεπτομερῶς κανονισθῆσονται ταῦτα διὰ τῶν ἐν λόγῳ Β. Δ. Εἰς ὅσους δήμους ἢ κοινότητας, ἡ εἰσπραξίς τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν

γίνεται δι' ένοικιάσεως, ή κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου ταύτης ειδική συμφωνία, δύναται νὰ γίνη άνευ δημοσίου συναγωνισμού, μετὰ τοῦ ένοικιαστοῦ καθ' ὅρους, διατυπώσεις καὶ προθεσμίας διὰ Β. Δ. κανονισθησόμενος.

3. Ἡ εἴσπραξις τοῦ κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον φόρου δύναται νὰ γίνη κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ ένοικιάσεως μοναστοῦ, συνολογούμενης κατόπιν δημοσίου συναγωνισμού, διὰ μίαν πόλιν, ἢ καὶ πλείονας ὁμοῦ, καὶ καθ' ὅρους, διατυπώσεις καὶ προθεσμίας πληρωμῆς ένοικίου διὰ Β. Διατάγματος κανονισθησόμενος.

4. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου τούτου δὲν ὑποβάλλεται τὸ μεταφερόμενον πρὸς ἀποταμίευσιν εἰς τὰς ἐν τῇ ἀνωτέρῳ § 1 ἀναφερόμενας πόλεις καὶ συνεισισμούς γλεῦκος, μεταφερόμενον ἐλευθέρως καὶ άνευ ἀδείας κατὰ τὸν χρόνον τῆς συγκομιδῆς ἐκάστου ἔτους καὶ μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου τὸ βραδύτερον.

Ἄρθρον 7.

Πληρωμὴ τοῦ προσθέτου φόρου.

1. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 φόρος ἐπιβάλλεται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὸν πτωχτισμὸν τῶν πληρωθεισῶν δι' οἴνου φιαλῶν, συνεισπραττόμενος μετὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 φόρου, ἐφ' ὅσον δὲν εἰσπραχθῇ οὗτος προηγουμένος.

2. Διὰ Β. Διαταγμάτων κανονισθῶσιν οἱ ὅροι καὶ αἱ διατυπώσεις τῆς βεβαιώσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἐπιβαλλομένου φόρου καὶ τοῦ μετ' αὐτοῦ συνεισπραττομένου κατὰ τὸ ἄρθρον 3 φόρου καὶ εἰδικὸν ἐμβλημα ἢ σήμα κατασκευαζόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπιτιθέμενον δαπάνῃ καὶ ἐπιμελείᾳ τοῦ φορολογουμένου ἐφ' ἐκάστης φιάλης διὰ τὴν εἴσπραξιν τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 8.

Ἀναβολὴ πληρωμῆς τοῦ φόρου.

1. Διὰ Β. Διαταγμάτων κανονισθῶσιν οἱ ὅροι, αἱ ἐγγυήσεις, αἱ προθεσμίαι καὶ αἱ διατυπώσεις, καθ' ἃς χορηγεῖται ἀναβολὴ πληρωμῆς τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 1, 4, 5, καὶ 7 φόρου ἐπὶ τοῦ οἴνου ἢ τοῦ ἐν πεπωματισμέναις φιάλαις τιθεμένου οἴνου, ὁ χρόνος τῆς ἀναβολῆς ταύτης καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἐπὶ τῷ πλεονεκτήματι τῆς ἀναβολῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου ἀποταμιεύοντων πρὸς ἐμπορίαν οἶνον ἐν ἀποθήκῃ τιθεμένη ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας.

2. Τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ Γενικοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ οὐχὶ ἀνωτέρον τοῦ φόρου, ἀλλ' ἐπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχ. 25,000, παρέχεται δὲ εἰς χρήματα, ἢ χρεώγραφα τοῦ Κράτους κατατιθέμενα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἢ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἢ εἰς ἄλλην ἀνεγνωρισμένην Τράπεζαν (ἀνώνυμον ἐταιρίαν) ἢ δι' ὑποθήκης ἀκινήτου κτήματος ἢ διὰ προσωπικῆς ἐγγυήσεως ἑξιοχρέου, ἐὰν τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐγκρίνῃ τὴν παροχὴν κτηματικῆς ἢ προσωπικῆς ἐγγυήσεως, ὅτε αὐτὴ κτηματικὴ ἢ προσωπικὴ ὀρίζεται εἰς διπλάσιον ποσὸν τῆς χρηματικῆς. Ἡ ἄχρι κατακλιώσεως ἀναβολὴ πληρωμῆς παρέχεται ὑποχρεωτικῶς ἐπὶ ἀποταμιεύσεως οἴνου ἐν ἀποθήκαις ἰδιαιτέραις, ἀποκλειστικῶς προωρισμέναις διὰ χονδρικὴν πώλησιν, χωρητικότητος συνολικῆς καθ' ἅπαν τὸ Κράτος δι' ἑκάστον ἀποταμιευτὴν ἀνωτέρας τῶν ὀκτάδων 50,000.

3. Δὲν ἐπιτρέπεται ἐξ ἐργασταρίου ἢ ἀποθήκης ἀποταμιεύσεως οἴνου, ὀριστικῶς ἐπὶ τῷ πλεονεκτήματι τῆς ἀναβολῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου, ἐξαγωγή οἴνου ἢ φιαλῶν, ἢ ἡ κατάλοιπος αὐτῶν, άνευ προηγουμένης καταβολῆς τοῦ φόρου.

Καταβολὴ φόρου δὲν ἀπαιτεῖται διὰ τὸν προωρισμένον νὰ χρησιμοποιηθῇ πρὸς ἀπόσταξιν οἶνοπνεύματος, ἢ ἀποστάγματος, ἢ νὰ διαμετακομισθῇ εἰς ἑτέραν ἀποθήκην ἀποταμιεύσεως, ἢ νὰ ἐξαχθῇ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν οἶνον, καθ' ὅρους καὶ διατυπώσεις διὰ Β. Διαταγμάτων κανονισθησόμενος. Διὰ Ὑπουργικῆς διαταγῆς θέλουσι καθορισθῇ αἱ, ἐκτὸς τῶν ταμιχῶν, λοιπαὶ οἰκονομικαὶ (τελωνιακαὶ ἢ ἄλλαι) ἀρχαί, εἰς ἃς ἐπιτρέπεται νὰ γίνεται ἡ καταβολὴ τοῦ φόρου τούτου.

4. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον τούτο ἀποταμιευομένου οἴνου ἀναγνωρίζεται φύρα 3 οἰο κατ' ἔτος.

Ἄρθρον 9.

Ἐλεγχος τοῦ ἀποταμιευομένου οἴνου.

1. Ὁ ἀποταμιεύμενος οἶνος ἢ γλεῦκος ἐξελέγχεται καθ' ὅρους καὶ διατυπώσεις διὰ Β. Διαταγμάτων κανονισθησόμενος.

2. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὀρισθῆσεται ἡ εἰς τοὺς ἐνεργούντας τὸν ἔλεγχον δημοσίους, δημοτικούς ἢ κοινοτικούς ὑπαλλήλους, ἢ ἀστυνομικὰ ὄργανα, ἢ δημοτικούς ἢ κοινοτικούς συμβούλους ἢ παρόδρους, παρεχομένη ἡμερησία ἀποζημίωσις μέχρι δραχμῶν τριῶν.

3. Ἐὰν κατὰ τὸν ἔλεγχον ἀνακαλυφθῇ μὴ δηλωθεὶς ἢ ἑλλιπὴς δηλωθεὶς οἶνος, βεβαιούται τοῦτο διὰ πρωτοκόλλου καταμετρήσεως, συντασσόμενου εἰς διπλὸν, ἐκ διπλοτύπου βιβλίου. Τὸ ἀποκοπτόμενον ἐκ τοῦ στελέχους αὐτοῦ πρωτοκόλλου ἐγχειρίζεται εἰς τὸν φορολογούμενον.

4. Ἐὰν ὁ φορολογούμενος εἴνε ἀπὼν ἢ ἀρνήται νὰ ὑπογράψῃ τὸ πρωτοκόλλον ἢ νὰ παρὰλάβῃ τὸ ἀπόσπασμα τοῦ πρωτοκόλλου ἐπὶ ἀποδείξει γραφομένη ἐπὶ τοῦ στελέχους, ἢ ἐν ὁμολογῇ ἄνοιαν γραμμάτων, γίνεται περὶ τούτου μεία ἐν αὐτῷ καὶ κοινοποιεῖται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, τῇ παραγγελίᾳ τοῦ ἀρμοδίου Οἴκου. Ἐφόρου, ἢ τοῦ εἰς τὸν ἔλεγχον συμπράξαντος ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συντάξεώς του.

5. Τὰ δικιώματα τῶν κατὰ τὸν νόμον τούτων διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος κοινοποιήσεων ὀρίζονται εἰς λεπτὰ τριάκοντα.

Ἄρθρον 10.

Πρωτόκολλα καταμετρήσεως.

1. Κατὰ τῶν πρωτοκόλλων καταμετρήσεως, ἐν περιπτώσει ἀμφοισθητήσεως ὡς πρὸς τὸ ποσὸν ἢ εἶδος τοῦ οἴνου καὶ τὴν κυρίτητα αὐτοῦ, ἐπιτρέπεται ἀνακοπὴ ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἢ ἐγχειρίσεως τοῦ πρωτοκόλλου, κοινοποιουμένη εἰς τὸν Οἶκ. Ἐφόρου ἄλλως, τοῦτο καθίσταται ὀριστικὸν καὶ ἀπόσπλητον. Ἡ εἰκοσάημερος προθεσμία δὲν παρατείνεται λόγῳ ἀποστάσεως.

2. Ἡ ἀνακοπὴ εἰσάγεται ἐπιμελείᾳ τοῦ Οἴκ. Ἐφόρου άνευ διακρίσεως τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἀνακοπόμενου πρωτοκόλλου ἀναλογούντος φόρου εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην τῆς ἑδρας τοῦ Οἴκ. Ἐφόρου καὶ διμάζεται κατὰ προτίμησιν πρὸ πάσης ἄλλης κατὰ τὴν πρώτην δικάσιμον τοῦ Εἰρηνοδικείου, τὴν μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀνακοπῆς. Ἐὰν τις τῶν διαδίκων μὴ ἐμφανισθῇ ἢ ἐὰν αἰτήσῃται ἀναβολήν, ἡ δίκη ἀναβάλλεται εἰς τὴν πρώτην ἐπομένην δικάσιμον, καθ' ἣν συζητεῖται καὶ ἐξετάζονται οἱ προσελθόντες μάρτυρες. Μετὰ δὲ τοῦτο ὁ Εἰρηνοδίκης ἐκδίδει τὴν ὀριστικὴν ἀπόφασίν του ἀμέσως ἐπ' ἀκροατηρίου ἢ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν τὸ βραδύτερον.

3. Διὰ τῆς ἀποστάσεως ταύτης ἐπιβάλλεται ὁ ὀφειλόμενος ἐπὶ τοῦ ἑλλιπὴς δηλωθέντος οἴνου φόρος καὶ, ἐφ' ὅσον μὲν ἢ μετὰ τοῦ δηλωθέντος καὶ τοῦ ἀνακαλυφθέντος παρ-

συν διαφορὰ ὑπερβαίνει τὰ 10 οἰο, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ 25 οἰο ἐπιβάλλεται καὶ πρόσθετον τέλος 25 οἰο ἐπὶ τῆς διαφορᾶς, ἐπ' ὅσον δὲ ὑπερβαίνει τὰ 25 οἰο ἐπιβάλλεται καὶ πρόσθετον τέλος ἴσον πρὸς τὴν φόρον. Ἐὰν ὁ ἀναγκασθῇ οἶνος δὲν ἐδηλώθῃ παντάπασιν, ἐπιβάλλεται πρόσθετον τέλος ἴσον πρὸς τὸ διπλάσιον τοῦ φόρου.

4. Ὁ ἀναγκάσιον ὀφείλει ἐν τῇ αὐτῇ ἐπ' ἀκροατηρίῳ συνεδριάσει νὰ προσκομίσῃ τὰ ἀποδεικτικὰ αὐτοῦ μέσα, ἅτινα ἀναγράφει, ὡς καὶ τὰ ὄνυμα τῶν μαρτύρων, ἐν τῷ δικηγόρῳ τῆς ἀνακοπῆς του. Τοὺς μάρτυρας ἐξετάζει ὁ Εἰρηνοδίκης ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει. Ὁ Οἶκον. Ἐφορος προτείνει τὰ ἀποδεικτικὰ αὐτοῦ μέσα, ὡς καὶ τοὺς μάρτυρας, ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει ἄνευ προηγουμένης γνωστοποιήσεως.

5. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδικείου ἐπιτρέπεται εἰς μόνον τὸν φορολογούμενον ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ὁ Εἰρηνοδίκης ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, μὴ παρατεινομένης τῆς προθεσμίας ταύτης λόγῳ ἀποστάσεως, ἀπαλειομένης τῆς ἀνακοπῆς καὶ παντὸς ἄλλου ἐνδίκου μέσου.

6. Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν δικάζει ἀμετακλήτως κατὰ δεύτερον βαθμὸν καὶ κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορὰν διαδικασίαν. Ἡ ἔφεσις ὑποβάλλεται δι' αἰτήσεως τοῦ ἐκκαλοῦντος εἰς τὸν Πρόεδρον, ὅστις διὰ διατάξεως του γραφομένης ἐπ' αὐτῆς ὀρίζει τὴν δικάσιμον ἐντὸς προθεσμίας οὐχὶ μικροτέρας τῶν 5 καὶ οὐχὶ μεζιόντος τῶν 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως.

7. Ἀντίγραφον ἀντιπεφωνημένον τῆς διατάξεως ταύτης ὀφείλει ὁ ἐκκαλὼν νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν ἐφεσίβλητον τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς δικάσεως.

8. Τὰ ἔξοδα κοινοποιήσεως τοῦ πρωτοκόλλου, ὡς καὶ τὰ δικαστικά, ἐκκαθαρίζοντα διὰ τῆς ἀποφάσεως, βαρύνουσι τὸν ἡττώμενον, συμβεβαιούμενα καὶ συνεισπραττόμενα μετὰ τοῦ φόρου, ἐν περιπτώσει ἡττης τοῦ φορολογουμένου.

9. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ χρεῖσις ἐνδίκου μέσου.

Ἄρθρον 11.

Διαδικασία.

1. Τὰ πρωτόκολλα καταμετρήσεως θεωροῦνται ὀριστικά, ἐὰν δὲν κοινοποιηθῇ ἐμπροθέσμως ἀνακοπῇ.

2. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὀριστικῶν πρωτοκόλλων καταμετρήσεως, ἡ γενομένης ἀνακοπῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου καὶ, γενομένης ἐφέσεως, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ὁ Οἶκον. Ἐφορος συντάσσει καὶ ἀποστέλλει εἰς τὸν Ταμίαν τοὺς χρηματικούς καταλόγους τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ ἀδηλώτου οἴνου δι' ἕκαστον δῆμον ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὀριστικότητος τοῦ τελευταίου κοινοποιηθέντος πρωτοκόλλου.

3. Ὁ ἐπὶ τῇ βάσει πρωτοκόλλου καταμετρήσεως βεβαιούμενος φόρος σὺν προσθέτῳ τέλει καθίσταται ἀπαιτητὸς ἅμα τῇ βεβαιώσει.

4. Ἐὰν δὲν καταβληθῇ ἐντὸς τοῦ ἐπομένου μηνὸς, καθ' ὃν ἐβεβαιώθη, εἰσπράττεται ἐπὶ τοῦ ὀλίγου ποσοῦ τοῦ χρέους καὶ τὸ κατὰ τὴν τρίτην παραγράφον τοῦ ἁρθροῦ 5 πρόσθετον τέλος 10 οἰο ὡς καὶ ὁ τόκος ὑπερημερίας 8 οἰο.

Ἄρθρον 12.

Διατυπώσεις μεταφορᾶς.

1. Ἐν περιπτώσει μεταφορᾶς οἴνου, ἀποταμιευθέντος κατὰ τὸ ἄρθρον 5, εἰς ἄλλον τόπον (ἐκτὸς τοῦ τῆς ἀποταμιεύσεως) δέον νὰ συνοδεύηται ὁ οἶνος οὗτος, διὰ

ἄδειας, ἐκδιδόμενης ἐπὶ τῇ βάσει σχετικῆς δηλώσεως τοῦ κατόχου τοῦ οἴνου ὑπὸ τοῦ οικονομικοῦ Ἐφόρου ἢ ἐν ἐλ. λείψει τοιούτου ὑπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτετραμμένης Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς ἢ δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς τοῦ τόπου τῆς προελεύσεως καὶ θεωρουμένης ὑπὸ ἀντιστοίχου τοῦ τύπου τοῦ προορισμοῦ, βεβαιώσεως τὴν πραχματοποιήσιν τῆς μεταφορᾶς.

2. Ἐν περιπτώσει μεταπωλήσεως οἴνου δεδηλωμένου ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καὶ κατὰ τὸ αὐτό, ὡς ἐν τῇ ἀνωτέρῳ παραγράφῳ, χρονικὸν διάστημα, ἡ ἀποθημεύσεως αὐτοῦ ἐν ἐτέρᾳ ἀποθήκῃ, ἐφοδιάζεται ὁ ἀγοραστὴς δι' ὁμοίας ἀδείας τῆς ἀρχῆς, ἥτις ἀναγράφει καὶ τὴν δευτέραν πρᾶξιν ἐπὶ τῆς δηλώσεως.

3. Ἐν ταῖς ἀνωτέρῳ περιπτώσεσιν ὁ ἀπὸ ὑποβληθείς εἰς τὸν φόρον οἶνος δὲν ὑποβάλλεται ἐκ δευτέρου εἰς αὐτὸν.

Ἄρθρον 13.

Οἶνος εισαγόμενος ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

1. Ὁ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εισαγόμενος εἰς βαρέλια ἢ εἰς οἰαδήποτε ἄλλα δοχεῖα οἶνος ὑποβάλλεται εἰς φόρον λεπτῶν δέκα κατ' ἐκάστην, ὁ δὲ ἐν φιάλαις πεπωματισμέναις εισαγόμενος ὑποβάλλεται προτέτι καὶ εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου τούτου πρόσθετον φόρον. Οἱ φόροι οὗτοι βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται ἐν τοῖς Τελωνεῖοις κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν, ἐκ καὶ ἐπ' ὅσον διεθνεῖς συμβάσεις δὲν ὀρίζωσιν ἄλλως.

2. Τὸ τελωνεῖον παρέχει εἰς τὸν παραλήπτην τοῦ οἴνου τούτου πιστοποιήσιν περὶ τῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγῆς του.

Ἄρθρον 14.

Ἐξαγωγικὸν τέλος τοῦ οἴνου.

1. Τὸ κατὰ τὰς 3 καὶ 4 τοῦ νόμου 933 τέλος ἐξαγωγῆς καὶ μεταφορᾶς οἴνου ἢ γλεύκους καταργεῖται.

Ἄρθρον 15.

Οἶνοι κατεχόμενοι κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου.

1. Οἱ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου κατέχοντες ἐν πόλεσι πληθυσμοῦ ἀνωτέρου τῶν 5,000 κατοίκων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν συνοικισμῶν καὶ κέντρων τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἁρθροῦ 5, οἶνον εἰς βαρέλια ἢ οἰαδήποτε ἄλλα δοχεῖα εἰς ποσὴν ἀνωτέρου τῶν διακοσίων ἐκάδων, ὡς καὶ οἱ ὁπουδήποτε τοῦ Κράτους κατέχοντες οἶνον ἐν φιάλαις πεπωματισμέναις, εἰς ποσότητα ἀνωτέρου τῶν ἐκατὸν ἐκάδων, ὑποκειμέναις δὲ καὶ εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 φέρον, ὀφείλουσιν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, νὰ ἐπιδώσωσιν εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφορον δηλώσιν, εμφανίζουσιν τὴν ἀποθήκην, ἐν ᾗ ἔχει ἀποταμιευθῇ ὁ οἶνος οὗτος, τὸ εἶδος, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν χωρητικότητα τῶν περιεχόντων αὐτὸν δοχείων καὶ τὸ εἶδος καὶ ποσὸν τοῦ οἴνου καὶ, ἐὰν ἔχῃ ἀποταμιευθῇ ἐντὸς πεπωματισμένων φιαλῶν, τὸ ποσὸν τῶν φιαλῶν τούτων καὶ τὴν τιμὴν τῆς χονδρικῆς πωλήσεως αὐτῶν, νὰ καταβάλωσι δὲ εἰς τὸ Δημῶσιον Ταμεῖον τὸν κατὰ τὸν νόμον τούτον ἀνήκοντα φόρον καὶ τὸν πρόσθετον τοιούτου, ἐπιτιθέμενοι τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 σῆμα ἐπ' ἐκάστης φιάλης καὶ νὰ λάβωσιν ἄδειαν κατοχῆς, εμφανίζουσιν καὶ τὴν ἀποθήκην ἀποταμιεύσεως τοῦ οἴνου. Οὗτω φορολογηθέντος τοῦ οἴνου τούτου, ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου μεταφορὰ καὶ ἡ πρὸς κατακλιῶσιν διάθεσις αὐτοῦ.

2. Εἰς τοὺς κατέχοντας κατὰ τὰ ἀνωτέρω ποσὰ μεγάλαις τῶν πάντε χιλιάδων ἐκάδων δύναται νὰ χορηγηθῇ τὸ πλεονέκτημα τῆς ἀναβολῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου κατὰ

τούς όρους του άρθρου 8, επιφυλασσομένης και της εξαγωγής της εν τέλει της § 2 του άρθρου 8 περί υποχρεωτικής αναβολής διατάξεως.

Άρθρον 16.

Οίνος εκ ξηρᾶς σταφίδος του εις είδος φόρου και της εισφορᾶς.

1. Δεν υποβάλλεται εις τὸν κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρον ὁ οἶνος, ὁ παραγόμενος ἐκ ξηρᾶς σταφίδος τοῦ εις είδος φόρου και της εισφορᾶς ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τῆς «Προνομίουχου Ἐταιρίας πρὸς προστασίαν τῆς σταφίδος», οὗ ἡ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ κατανάλωσις ἐξακολουθεῖ νὰ εἴναι ἀπηγορευμένη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 16 τοῦ ΓΚΗ νόμου τῆς 21 Ἰουνίου 1904 και 9 τοῦ ΓΠ νόμου τοῦ 1905 και τοῦ ὁποίου κατὰ τὰς αὐτὰς διατάξεις ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ οἴνου πρὸς ἐξαγωγὴν εις τὴν ἀλλοδαπήν.

Άρθρον 17.

Έργοστάσια οἰνοποιίας.

1. Οἱ ἰδιοκτῆται ἐργοστασίων κατασκευῆς οἴνων ὀφείλουσιν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου, ὁποῦδήποτε τῆς χώρας και ἂν κείνται τὰ ἐργοστάσιά των, ἐὰν ταῦτα λειτουργῶσιν, ἢ ἐὰν κέντηνται ἀποθήκας, ἐν αἷς ἔχει ἀποταμιευθῇ οἶνος ἢ πρῶται ὕλαι πρὸς παραγωγὴν οἴνου, νὰ ἐπιδώσωσιν εις τὸν ἀρμόδιον οἶκον. ἔφορον δῆλωσιν εις διπλοῦν, συνοδευομένην ὑπὸ σχεδιογράμματος διαλαμβάνουσαν δέ:

α') τὸ ὄνομα και ἐπωνυμίαν τοῦ ἐργοστασιάρχου και τοῦ ἐν περιπτώσει ἀπουσίας αὐτοῦ ἀντιπροσώπου του, β') τὴν πόλιν και τὴν θέσιν, ἐν ἣ κείτται τὸ ἐργοστάσιον, γ') τὰ μέρη, ἐξ ὧν συνίσταται τὸ ἐργοστάσιον και τὸν προορισμὸν ἐκάστου μέρους, δ') τὸ είδος και τὸ σύστημα τῶν μηχανημάτων οἰνοποιίας, ε') τὸ είδος τῶν συνήθως καταργαζομένων πρώτων ὑλῶν, και τῶν παραγομένων ειδῶν.

ς') τὰς δεξαμενὰς και ἐν γένει τὰ δοχεῖα οἴνου και τὴν κατὰ προσέγγισιν χωρητικότητά ἐκάστου αὐτῶν, καθὼς και τὴν καθολικὴν χωρητικότητά τούτων, και

ζ') πᾶν ἄλλο στοιχεῖον διὰ Β. Διατάγματος ὁρισθησόμενον.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δηλώσεως ὁ οἶκον. ἔφορος ἐκδίδει τὴν ἄδειαν τῆς λειτουργίας τοῦ ἐργοστασίου.

2. Διὰ Β. Διατάγματος θέλουσι κανονισθῇ οἱ ἰδιαιτεροὶ ὅροι και διατυπώσεις τοῦ ἐλέγχου τῆς λειτουργίας τῶν ἐργοστασίων τούτων και τοῦ ἐν αὐτοῖς παραγομένου ἢ ἐν ταῖς ἀποθήκαις αὐτῶν ἀποταμιευομένου οἴνου ἢ συσκευαζομένου ἐν πεπωματισμέναις φιάλαις, ὧν ὁ πεπωματισμὸς ἐπιτρέπεται ἐν τοῖς ἐργοστασίοις τούτοις ἀνευ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 προηγουμένης γραπτῆς ἀδείας και κατὰ τοὺς διὰ Β. Διατάγματος κανονισθησόμενους ὅρους.

Άρθρον 18.

Κατάργησις Σαμιακοῦ και Κρητικοῦ φόρου.

1. Καταργεῖται ὁ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις τῆς Σαμιακῆς Πολιτείας ἐπιβαλλόμενος ἐξαγωγικὸς δασμὸς και φόρος θεκάτης ἐπὶ τοῦ ἐκ Σάμου ἐξαγομένου οἴνου και ἔξους και ὁ διὰ τοῦ νόμου 455 τῆς 20 Μαΐου 1903 τῆς Κρητικῆς Πολιτείας ἐπιβεβλημένος φόρος 5 ο) ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐξαγομένου ἢ μεταφερομένου οἴνου, καθὼς και ὁ ἐπὶ τοῦ ἔξους.

Άρθρον 19.

Ταμεῖα Ἀμύνης Οἰνοπαραγωγῆς.

1. Τὰ συνεσταμένα κατὰ τὸν ΓΦΔΓ' (3533) τοῦ 1910 νόμου Ταμεῖα Ἀμύνης Οἰνοπαραγωγῆς διατηροῦνται, ἐφ' ὅσον δὲν ἦτολς ζητηθῇ ἡ κατάργησις αὐτῶν ὑπὸ τῆς πλειονότητος τῶν Συμβουλευτικῶν τῶν οἰνοφόρων Κοινοτήτων, και εἰσπράττονται δι' αὐτὰ μόνον οἱ καθωρισμένοι εἰδικοί πρόσθετοι φόροι ἐπὶ τοῦ οἴνου και γλεύκους. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἐκ τῶν νήσων Θήρας και Θηρασίας μεταφερομένου ἢ ἐξαγομένου οἴνου ἐπιτρέπεται, ἵνα διὰ Β. Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν και τῆς Γεωργίας, ἐπιβάλληται, τῇ προ-

τάσει τῆς πλειονότητος τῶν Κοινοτήτων τῶν νήσων τούτων, πρόσθετος φόρος μέχρις ἐνὸς λεπτοῦ κατ' ὅκων ὑπὲρ τοῦ Ταμεῖου Ἀμύνης Οἰνοπαραγωγῆς τῶν νήσων Θήρας και Θηρασίας, συμβεβασιόμενος και συνεισπραττόμενος μετὰ τοῦ Δημοσίου φόρου, ἢ και ἰδιαιτέρως κατὰ τὰ διὰ Β. Διατάγματος κανονισθησόμενα.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου τούτου ἐφαρμόζονται και διὰ τὰ τυχόν συστηθόμενα ἀλλαγῶν, συμφώνως τῷ νόμῳ ΓΦΔΓ' (3533) τοῦ 1910 Ταμεῖου Ἀμύνης Οἰνοπαραγωγῆς.

Άρθρον 20.

Εἰσπραξις διὰ Δήμων και Κοινοτήτων.

1. Ἡ βεβαίωσις και ἡ εἰσπραξις τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου τούτου ἐπιβαλλομένου φόρου ἐπιτρέπεται νὰ ἀνατίθῃται παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν εις τοὺς οἰκείους δήμους και τὰς κοινότητας, δυνάμει εἰδικῆς συμφωνίας μὴ υποκειμένης εις τὴν ἔγκρισιν τοῦ Νομάρχου και καθ' οὗς ὅρους, ἐγγυήσεις, προθεσμίας και διατυπώσεις διὰ Β. Διαταγμάτων κανονισθησόμενας.

2. Διὰ τῆς εἰδικῆς συμφωνίας οἱ Δήμοι και αἱ Κοινότητες ὑπεισέρχονται διὰ τὴν βεβαίωσιν και εἰσπράξιν τῆς φορολογίας ταύτης εις πάντα τὰ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου, ἐξασφαλίζεται δὲ ἡ εἰσπραξις ἐλαχίστου ὁρίου ἀποδόσεως τοῦ φόρου ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου και ἡ ἐπὶ πλεόν διαφορά διανέμεται ἐξ ἡμισείας μεταξὺ Δημοσίου και Δήμου ἢ Κοινότητος.

3. Οἱ δημοτικοὶ και οἱ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν βεβαίωσιν και εἰσπράξιν τοῦ φόρου τούτου, ἔχουσι τὰ δικαιώματα και ὑπέχουσι τὰς υποχρεώσεις και τὰς εὐθύνας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ὡς πρὸς τὸν φόρον τούτον, διατελοῦσι δὲ ὑπὸ τὸν ἑλεγχον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀσκούμενον δι' οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν και ἄλλων οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, καθ' οὗς ὅρους και διατυπώσεις λεπτομερῶς κανονισθῶσονται ταῦτα διὰ τῶν ἐν λόγῳ Β. Διαταγμάτων.

Άρθρον 21.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

1. Ὁ υποκείμενος εις φόρον οἶνος και τὰ περιέχοντα αὐτὸν δοχεῖα εἶναι ὑπέγγυα διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐπιβαλλομένων φόρων, τελῶν και ἐξόδων και τὸ Δημόσιον ἀπολαύει προνομίου ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν διὰ τὰς ἐν λόγῳ ἀπαιτήσεις του, προτιμώμενον οἰουδήποτε.

2. Παραγράφονται ἐντὸς διετίας αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ Δημοσίου, αἱ προσερχόμεναι, εἴτε ἐκ διαφόρων ὀφειλομένων εις ἐπὶ ἑλαττον ἐκ πλάνης περὶ τὸν ὑπολογισμὸν εἰσπράξιν τοῦ φόρου, εἴτε ἐξ ἐλλειπῶς ἐπιβολῆς τοῦ ποσοστοῦ τοῦ φόρου, καθὼς και αἱ ἀπαιτήσεις ἐπιστροφῆς ἐνεκὸν διαφορῶν ἐπὶ πλεόν τοῦ νομίμου φόρου εἰσπραχθέντων. Ἡ δὲ διαξίς αὕτη ἰσχύει και διὰ τὸν δημοτικὸν φόρον.

3. Μετὰ τὴν λήξιν τῆς διετίας τὸ Δημόσιον διατηρεῖ τὸ δικαίωμα ἐπὶ ἐν ἐπὶ ἔτος νὰ εἰσπράξῃ ἀπὸ τοὺς ὑπολόγους τὸν ἐλλειπῶς εἰσπραχθέντα φόρον, δημοσίον και δημοτικόν.

Άρθρον 22.

Τήρησις βιβλίων.

1. Οἱ ἐργοστασιάρχαι κατασκευῆς οἴνων πάντες ἀδιακρίτως και οἱ ἀποταμιεύοντες ἐν γένει οἶνους και τυχόντες τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 πλεονεκτήματος ἀναβολῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου ὀφείλουσι νὰ τηρῶσι βιβλίον μονογραφημένον και ἡριθμημένον κατὰ φύλλον παρὰ τοῦ ἀρμοδίου οἰκονομικοῦ ἐφόρου, και νὰ ἀναγράφωσιν ἐν τῷ βιβλίῳ ταύτῳ λεπτομερῶς τὰ εἰσαγόμενα και τὰ ἐξαγόμενα ἐκ τῆς ἀποθήκης ποσὰ οἴνου και τὰ ἐν αὐτῇ ὑπόλοιπον ἢ ἀπόθεμα οἴνου, περιλαμβανόντες διακριτικῶς και τοὺς ἐν ἄρθρῳ 15 ἀναφερομένους οἶνους. Ὁ τύπος τῶν βιβλίων τούτων κανονισθῆσεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Ἐφ' ὅσον οἱ ἐργοστασιάρχαι κατασκευῆς οἴνων καταργάζονται και σταφίδα, κατὰ τὸ ἄρθρον 16, και ἐν γένει οἱ κατασκευάζοντες ἐν ἐργοστασίοις οἰνοποιίας και ἄλλα, ἐκτὸς οἴνων,

είδη (σταφιδίην, οίνοπνεύματα κλπ.) υποβάλλονται εις ιδιαίτε-
ραν έποπτείαν, άσκουμένην κατά τους δια Β. Διατάγματος κα-
νονισθησμένους όρους και διατυπώσεις, υποχρεούμενοι εις την
τήρησιν ιδίων βιβλίων, επί σκοπῷ εξασφάλισης του έλέγχου.

Άρθρον 23.

Έποπτεία και καταδίωξις των παραβάσεων

1. Τα έργοστάσια κατασκευής οίνων και αί άποθήκαι αυ-
τών και έν γένει τά οίνοποιεία και οίνοπωλεία, καθώς και ό
μεταφερόμενος οίνος, υποκείνται εις την διαρκή έποπτείαν των
οίκονομικών και λοιπών αρχών, άσκουμένην κατά τας διατά-
ξεις του άνωτέρου άρθρου 8 και του άρθρου 22 του νόμου 921
της 21. Οκτωβρίου 1917 «περί φορολογίας του οίνοπνεύμα-
τος», εφαρμοζόμενας και επί της καταδίωξεως των παραβά-
σεων τής φορολογίας του οίνου.

2. Αί παραβάσεις του νόμου τούτου παραγράφονται μετά
διετίαν.

3. Παραβάσεις των όρισμών του νόμου τούτου ένεκεν άποδε-
δειγμένης άνωτέρας βίας δέν επάγονται ποινικώς συνεπείας.

Άρθρον 24.

Τιμώρησις των παραβάσεων.

1. Τιμωρούνται έξ έπαγγέλματος υπό του Πταισματοδι-
κείου διά προστίμου ούχι έλάσσονος του τριπλού, ούτε άνω-
τέρου του δεκαπλού του όφειλομένου άπλού φόρου, και έν
πάση περιπτώσει ούχι μικροτέρου των δραχμών έκατόν.

α') Οί καταναλίσκοντες ή εξάγοντες έκ των άποθηκών προς
πώλησιν ή μεταφοράν οίνον έν φιάλαις πεπωματισμέναις και
υποκειμέναις εις τον κατά τῷ άρθρον 4 φόρον, έφ' όν δέν έχει
έπιτεθῆ τῷ κατά την § 2 του άρθρου 6 κανονισθησόμενον έμ-
βλημα ή σήμα, ή διατηρούντες έν ταίς άποθήκαις αυτών τοι-
άστας φιάλας, έφ' όν δέν έχει έπιτεθῆ τῷ έμβλημα ή
σήμα τούτο, έκτός άν έν τῇ περιπτώσει ταύτῃ έτυχε τῆς κατά
τῷ άρθρ. 8 άναβολῆς πληρωμῆς του φόρου, καθώς και οί έπι-
τιθέμενοι έμβλημα ή σήμα έλάσσονος τῆς νομίμου επί τῇ βά-
σει τῆς τιμῆς τῆς χονδρικής πωλήσεως των φιαλῶν άξίας.

β') Οί τυγχόντες του κατά τῷ άρθρον 8 πλεονεκτήματος τῆς
άναβολῆς πληρωμῆς φόρου και εξάγοντες έκ των άποθηκών
άποταμιεύσεως οίνον προς πώλησιν ή μεταφοράν ή οίανδήποτε
άλλην διάθεσιν ή καταναλίσκοντες αυτά, άνευ πληρωμῆς του
αντιστοίχου φόρου, ή (προκειμένου περί μεταφορᾶς ή κατανα-
λώσεως έν πόλει πληθυσμοῦ κατ' άνώτατον όρον 5000 κα-
τοίκων) άνευ προηγουμένης άδείας.

γ') Οί κατά την περιπτώσειν του άρθρου 5 έκ δόλου μηδό-
λως δηλώσαντες ή άνακριβῶς δηλώσαντες την χωρητικότητα
των δεξαμενῶν, δοχείων και άποθηκῶν αυτών, επί τῷ σκοπῷ
νά στερήσωσι τῷ Δημόσιον του άνήκοντος φόρου.

δ') Οί κατά παράβασιν των όρισμῶν των άρθρων 6 και 12
μεταφέροντες οίνον.

ε') Οί παραλείποντες την κατά τῷ άρθρον 15 δήλωσιν του
κατά την έναρξιν τῆς ισχύος του νόμου κατεχομένου παρ' αυ-
τῶν οίνου ή γλεύκους ή οίνου έν φιάλαις πεπωματισμέναις,
υποκειμέναις δέ και εις τον κατά τῷ άρθρον 4 φόρον και μή
λαβόντες άδειαν κατοχῆς αυτών ή οί άνακριβῶς δηλώσαντες
τῷ πυσόν των ειδῶν τούτων, ή την τιμήν τῆς χονδρικής πωλή-
σεως των φιαλῶν, ή οί εξάγοντες έκ των άποθηκῶν ή όπωσθή-
ποτε καταναλίσκοντες τον οίνον ή γλεύκος τούτο άνευ άδείας
ή χωρίς νά έπιτεθῇ επί των φιαλῶν τῷ κατά την § 2 του άρθρου
7 κανονισθησόμενον έμβλημα ή σήμα.

ς') Οί μή τηρούντες ή άνακριβῶς ή έλλιπῶς τηρούντες τά
κατά τῷ άρθρον 22 όριζόμενα βιβλία.

ζ') Οί δολίως παραβιάζοντες τά κατά τῷ άρθρον 22, § 2,
μέτρα έποπτείας.

η') Οί κατά παράβασιν του άρθρου 23 άρνούμενοι νά έπι-
τρέψωσι την έν τοίς έργοστασίοις κλπ. είσοδον των έν άρθρῳ
23 του νόμου 971 άναφερομένων υπαλλήλων προς εξέλεγχῆν
ή άνακάλυψιν παραβάσεων του παρόντος νόμου.

θ') Οί δολίως παραλείποντες την τήρησιν των νομίμων
όρων και διατυπώσεων κατά την εις τῷ έξωτερικόν έξαγωγήν
ή κατά την προς παραγωγήν οίνοπνεύματος άπόσταξιν οίνου,
προς τον σκοπόν ώφελείας έαυτῶν ή τρίτων ή προς βλάβην
των έκ του φόρου του οίνου δικαιωμάτων του Δημοσίου, ή
όπωσδήποτε κατά την έξαγωγήν ή κατά την άπόσταξιν άπο-
πειρώμενοι νά ζημιώσωσι ή ζημιούντες τῷ Δημόσιον έκ του φό-
ρου τούτου και

ι') Οί μεταχειριζόμενοι κατά την κατασκευῇν του οίνου
ουσίας, άπαγορευόμενας ως άθυγισινάς.

2. Διαφοράί άχρι δέκα τοίς έκατόν δέν λαμβάνονται ύπ' έ-
ψιν, κατὰ την έπιβολήν τῆς χρηματικῆς ποινῆς.

3. Η χρηματική ποινή δέν άπαλλάσσει τῆς πληρωμῆς του
όφειλομένου φόρου και των προσθέτων τελῶν βεβαιωμένων και
είσπραττεμένων κατὰ τας διατάξεις του νόμου τούτου.

4. Έν ύποτροπή, ή έάν ό καταδικασθείς ύποπέσῃ έκ τρίτου
εις τινα των έν παραγράφῳ 1 πράξεων, τιμωρεῖται υπό του
Πλημμελειοδικείου διά χρηματικῆς ποινῆς, έν πάση δέ περι-
πτώσει ούχι έλάσσονος των δραχμῶν έκατόν, και διά φυλακί-
σεως μέχρι τριῶν μηνῶν έπιφυλάσσομένων και των παρεπομέ-
νων ποινῶν των έν άρθροις 113 και 114 του νόμου «περί τελω-
νικῶν Κώδικος» άναφερομένων.

5. Αί κατά την προηγουμένην § 4 ποιναι έπιβάλλονται πάν-
τοτε εις δημοσίους, δημοτικούς και κοινοτικούς υπαλλήλους
και φύλακας, τὰ άστυνομικά έργαλα, τους σιδηροδρομικούς και
τους υπαλλήλους άπομπλοικῶν εταιρειῶν και πρακτορείων αυ-
τῶν τους ύποπεσόντας εις τινα των έν § 1 πράξεων.

6. Άνεξαρτήτως των άνωτέρω ποινῶν, έπιφυλάσσεται και
πάσα άλλη κατὰ τον ποινικόν νόμον έπιβαλλομένη ποινή.

7. Πάσα άλλη παράβασις διατάξεων του νόμου τούτου και
των κατά τας διατάξεις αυτου έκδοθησόμενων Β. Διαταγμά-
των τιμωρεῖται διά προστίμου πέντε άχρι διακοσίων δραχμῶν.

8. Η χρηματική ποινή έπιβάλλεται έξ ολοκλήρου εις έκα-
στον των όπωσδήποτε συμμετασχόντων τῆς πράξεως ιδιαιτέρως
και άνυλόγως τῆς συμμετοχῆς των ως άυτοεργῶν ή συνεργῶν.

9. Τά άρθρα 116, 117 και 118 του νόμου «περί τελωνιακοῦ
Κώδικος» εφαρμόζονται και επί των ποινικῶς τιμωρουμένων
παραβάσεων του νόμου τούτου.

10. Η κατά τας διατάξεις του νόμου τούτου γραπτῇ άδειᾳ
των άρμοδίων όργάνων τῆς δημοσίας υπηρεσίας δέν άποκλείει
την τιμώρησιν τῆς πράξεως, όταν ή άδεια έξεδόθη, χωρίς νά
ύπάρχῃ νόμιμος περίπτωσις έκδόσεως αὐτῆς, ή χωρίς νά ένεργ-
γηθῶσιν αἱ κατά τον νόμον προαπαιτούμεναι τῆς έκδόσεως αὐ-
τῆς διατυπώσεις και πληρωμαί. Ο μέν επί τῇ βάσει τῆς ά-
δείας ταύτης ένεργήσας πράξεις ιδιώτης ύπόκειται εις άς
όά ύπέκειτο και άν ένήργει άνευ άδείας ποινάς, ό δέ έκδούς
την άδειαν δημόσιος υπάλληλος ύπόκειται εις τας ποινάς του
άρθρου τούτου, είτε έν δόλῳ, είτε έξ άμελείας ένήργησεν.

Άρθρον 25.

Κατάσχσεις και δήμευσις λαθραίως

μεταφερομένων,

1. Κατὰ τας περιπτώσεις του άρθρου 24, ό οίνος
και αἱ φιάλαι, τὰ άποτελούντα τῷ άντικείμενον τῆς υπό
του έδαφίου τετάρτου τῆς παραγράφου 1 του αὐτου άρθρου
προβλεπομένης παραβάσεως, καθώς και τὰ περιέχοντα αυτά
δοχεία, έτι δέ και τὰ ζῶα, αἱ άμαξαι, τὰ πλοία χωρητικότητος
μέχρι δέκα κόρων, αἱ λέμβοι και πάν άλλο μεταγωγικόν μέσον,
χρησιμοποιηθέν προς λαθραίαν μεταφοράν, κατάσχονται, δη-
μεύονται δέ κατ' άπόφασιν του άρμοδίου ποινικοῦ δικαστηρίου,
εφαρμοζόμενων και των διατάξεων των παραγράφων 3 και 4
του άρθρου 115 του νόμου «περί Τελωνιακοῦ Κώδικος».

2. Έάν τά είδη ταύτα παρεδόθησαν προσωρινῶς, κατὰ την
διάταξιν τῆς § 4 του άρθρου 22 του νόμου 236, τῷ Δικαστή-
ριον διατάσσει την άπόδοσιν τῆς δοθείσης έγγυήσεως διά τῆς
περί δήμευσεως ή λύσεως τῆς κατασχέσεως αυτών έκδομέ-
νης άποφάσεώς του.

3. Εἰς τοὺς ἐνεργήσαντας τὴν κατάσχεσιν καὶ τοὺς ὑποδείξαντας αὐτοῖς τὰ κατασχεθέντα χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ταμείου, μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου, ἀμοιβή ἰση πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ ἐπιβληθέντος δι' αὐτῆς πρόστίμου, ἐὰν τοῦτο εἰσπράχθῃ, κατανεμημένη κατ' ἀνάλογίαν μεταξὺ πλειόνων δικαιούχων.

Ἄρθρον 26.

Τελικαὶ διατάξεις.

1. Πάντα τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐγγράφα, καὶ τὰ τῆς σχετικῆς διαδικασίας, πρωτότυπα, ἀπόγραφα, ἀντίγραφα κλπ. γράφονται ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου.

2. Εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφορειῶν καὶ τῶν Ταμείων, ἢ εἰς ὁρισμένους ὑπαλλήλους αὐτῶν, ἐπιτρέπεται νὰ παρέχονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ποσοστὰ ἐξ 0,25 ο)ς ἐπὶ τοῦ βεβαιουμένου καὶ εἰσπραττομένου ποσοῦ, τοῦ κατὰ τὸν νόμον τοῦτον βεβαιουμένου φόρου, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν σχετικῶν νόμων χορηγούμενα, κατὰ τὰ διὰ Β. Διαταγμάτων κανονισθόμενα. Ἐξαίρεσις γίνεται κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἁρθροῦ 16.

3. Διὰ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἐργοστασίων οἰνοποιίας, ἐποπτεῖαν καὶ καταδιώξιν τῶν παραβάσεων τῆς φορολογίας ταύτης καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐλέγχου, τῆς βεβαίσεως καὶ εἰσπράξεως, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 20, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ προσλαμβάνῃ, ὡς προσωρινούς καὶ ἐκτάκτους ὑπαλλήλους συνταξιούχους ἐπὶ μνητεία ἀντιμισθία μέχρι δραχμῶν 250, ἄνευ ἄλλων ἀποδοχῶν, κατὰ δὲ τοὺς μῆνας Ἰανουάριον, Σεπτέμβριον, Ὀκτώβριον, Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον, πρυτάνει τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ μετ' ἐγκρίσιν Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Διευθυντῶν τῶν Ἀμείνων καὶ Ἐμμέσων ὁδῶν, ἐκτακτὸν καὶ προσωρινὸν προσωπικὸν ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσει ἄχρι δραχμῶν ἐκτὼ διοριζόμενον. Τὸ προσωπικὸν τοῦτο δίδει ὅρκον ὑπηρεσίας δημοσίου ὑπαλλήλου καὶ ἐξομοιοῦται ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου τοῦτου πρὸς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας.

Οἱ ἐργοστασιάρχαι οἰνοποιίας ὀφείλουσι νὰ παρέχωσι δωρεὰν δωμάτιον πρὸς κατοικίαν καὶ γραφεῖον τοῦ τεταγμένου διὰ τὸν ἐλεγχον τοῦ ἐργοστασίου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου.

4. Εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτετακμένους τὴν παραλαβὴν τῶν κατὰ τὸν νόμον τοῦτον δηλώσεων καὶ τὴν ἐκδοσιν καὶ θεώρησιν ἢ ἐξόφλησιν τῶν κατὰ τὸν αὐτὸν νόμον ἐκδιδόμενων ἀδειῶν, δημοσίας, ἐκτὸς τῶν οἰκονομικῶν, δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς ἀρχῆς, δύναται νὰ χορηγηθῇ, κατ' ἀπόφασιν τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ, μνητεία ἀποζημιώσεις μέχρι δραχμῶν εἴκοσι.

5. Διὰ Β. Διαταγμάτων ὁρισθῶσονται α') οἱ ὅροι καὶ αἱ διατυπώσεις, καθ' ἃς παρέχονται αἱ ἐν ἁρθρῷ 2 ἀναφερόμεναι ἀπαλλαγὴ τοῦ φόρου, καὶ καθ' ἃς ἐπιτρέφεται ὁ καταβληθεὶς φόρος ἐπὶ τῇ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξαγωγῇ τοῦ ὑποβληθέντος εἰς αὐτὸν οἶνου ἢ γλεῦκος, β') αἱ οὐσίαι, ὧν ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις κατὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ οἶνου ὡς ἀνθυγιεινῶν, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἰατροσυμβουλίου, γ') αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου τοῦτου καὶ δ') ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τοῦτου.

6. Καταργοῦνται ἡ § 4 τοῦ ἁρθροῦ μόνου τοῦ νόμου 933 τῆς 8 Ὀκτωβρίου 1917 καὶ πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν νόμον τοῦτον.

7. Ἡ ἐν τέλει τῆς § 1 τοῦ ἁρθροῦ 119 τοῦ νόμου 1165 περὶ ἀποζημιώσεως διάταξις ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὰ μέλη, τὸν Εἰσηγητὴν καὶ τὸν γραμματέα τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν παραβάσεων τῆς φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν

σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Μιλτ. Νεγροπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἀπριλίου 1918.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ι. Α. Τσιριμώκος

(8)

Περὶ ἐγγείου φόρου ἐπὶ τοῦ καπνοῦ τοῦ παραγομένου ἐν τῇ Παλαιᾷ Βασιλείῳ, ἐν Χίῳ, Σάμῳ καὶ Κρήτῃ.

Νόμος 1321

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσουμεν.

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπὶ τῶν ἐν τῇ Παλαιᾷ Βασιλείῳ, ἐν Χίῳ, Σάμῳ καὶ Κρήτῃ παραγομένων καπνῶν ἐπιβάλλεται ἔγγειος φόρος, ὀριζόμενος εἰς 10 τοῖς εκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν παραγομένων καπνῶν, βεβαιούμενος καὶ εἰσπραττόμενος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ κατὰ τὰ κανονισθόμενα διὰ Β. διατάγματος, δι' οὗ ἐπιτρέπεται νὰ κανονισθῶσι καὶ οἱ ὅροι, καθ' οὓς ὁ ἔγγειος φόρος οὗτος καταβάλλεται εἰς εἶδος, ἐν περιπτώσει διαφωνίας περὶ τῆς ἀξίας μεταξὺ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ εἰς φόρον ὑποχρέου.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ εἰσπράξις τοῦ φόρου τοῦτου γίνεται κατὰ γενικὴν κα νόνα παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου πρὸ πάσης ἐκδόσεως ἀδείας α') πρὸς μεταφορὰν τοῦ παραχθέντος καπνοῦ ἐκ τῆς ἐν ἣ τὸ πρῶτον ἐναπεταμειῦθη ἀποθήκης εἰς ἄλλον τόπον, ὑπαγόμενον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν ἄλλης Οἰκονομικῆς Ἐφορείας, πρὸς ἀποταμίευσιν, ἢ β') πρὸς ἐξαγωγὴν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἢ γ') πρὸς μεταβίβασιν εἰς ἕτερον πρόσωπον. Ἐξαίρεσις τοῦ κανόνος τούτου, ἀφορῶσι εἰς τὴν μετὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ καπνοῦ πληρωμὴν, δύναται νὰ καθορισθῶσι διὰ Β. Διατάγματος, δι' οὗ ὁρισθῆσεται συνάμα καὶ ἡ δοτέα ἐν ταῖς περιπτώσεσι ταύταις ἐγγύησις.

2. Διὰ Β. Διαταγμάτων κανονισθῶσονται, διὰ τὸν καπνὸν ἐκάστης ἐσοδείας, τὸν εὑρισκόμενον εἰς τὰς ἀποθήκας τῶν παραγωγῶν, εἰς ἃς οὗτοι ἔχουσιν ἐναπεταμειῦσαι αὐτὸν, κατὰ τὸ τέλος Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους, μέτρα ἐξασφαλιστικὰ τῆς μὴ ἀναμίξεως τοῦ καπνοῦ τοῦτου μετὰ τοῦ καπνοῦ τῆς νέας ἐσοδείας.

3. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θέλουσι κανονισθῇ ἀνάλογα μέτρα διὰ τὸν ὑπὸ τῶν παραγωγῶν κατεχόμενον καπνὸν τῶν πρὸ τοῦ ἔτους 1918 ἐσοδείων, ὅστις ἀπαλλάσσεται τοῦ κατὰ τὸν νόμον τοῦτον ἐγγείου φόρου, τοποθετούμενος ἐν ἀποθήκῃ ἢ διαμερίσματι ἰδιαιτέρῳ καὶ διακεκριμένῳ τοῦ καπνοῦ τῆς ἐσοδείας τοῦ ἔτους 1918.

Ἄρθρον 3.

1. Ὁ φυτεύσας καπνὰ ὀφείλει ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς φυτεύσεως νὰ ἐπιδώσῃ δηλώσιν περὶ αὐτῆς, καθ' ὅρους καὶ διατυπώσεις διὰ Β. Διατάγματος κανονισθυσμένους.

2. Ὁλόκληρος ἡ παραγωγή τοῦ καπνοῦ ἐκάστου ἔτους καταγράφεται, καθ' ὅρους, προθεσμίας καὶ διατυπώσεις, κανονισθυσμένας διὰ Β. Διατάγματος.

3. Ἐκτὸς ἐξαίρετικῶν περιπτώσεων καὶ φόρας, διὰ Β. Διαταγμάτων καθορισθυσμένων, πᾶσα διαφορὰ μὴ δεδικαιολογημένη, προκύπτουσα δὲ, εἴτε μεταξὺ τῆς καταγραφείσης ποσότητος καὶ ποιότητος ἐκάστης παραγωγῆς καὶ τῆς ἀποθηκευθείσης, εἴτε μεταξὺ τῆς ἀποθηκευθείσης ποσότητος καὶ ποιότητος καὶ τῆς

κατὰ τὸν ἔλεγχον εὐρεθείσης, θεωρεῖται ὡς διατεθεῖσα εἰς λαοκραίαν χρῆσιν.

4. Ἐπὶ τῇ βάρει τῆς καταγραφῆς ἐκδίδεται ἡ ἄδεια κατοχῆς, δι' ἧς ἀποδεικνύεται τὸ ἀποταμιεύον πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1—3 τοῦ νόμου „ΓΤΠΑ“ (3381) τῆς 20 Ὀκτωβρίου 1909, ἐπιφυλασσομένης ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 4 ἕως 6 τοῦ αὐτοῦ νόμου, τῶσον ὡς πρὸς τὸν καταγραφέντα καπνὸν, ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ παραγωγοῦ δηλωθέντα κατὰ τὰς προμνησθείσας διατάξεις τῶν ἄρθρων 1—3 τοῦ νόμου „ΓΤΠΑ“, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιῦνται διὰ τοῦ νόμου τούτου.

5. Ἡ ἰσχὺς τῶν περὶ ἐλέγχου τῆς καλλιέργειας τοῦ καπνοῦ, κλπ. διατάξεων τῶν ἄρθρων 11 (ἐκτὸς τοῦ ἐδαφίου β' τῆς § 1 καὶ τῆς § 2 αὐτοῦ), 12, 13, 14, 17 καὶ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ νόμου 522 τῆς 24 Δεκεμβρίου 1914 (περὶ τοῦ καπνοῦ τῶν Νέων Χωρῶν καὶ τῆς φορολογίας αὐτοῦ καὶ περὶ Μονοπωλίων) ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὸ Παλαιὸν Βασίλειον, καταργουμένης πάσης ἄλλης διατάξεως ἀντικειμένης εἰς τὰς προμνησθείσας διατάξεις τοῦ νόμου 522.

6. Καταργεῖται προσέτι ἡ κατὰ τὴν § 7 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ νόμου 933 εἰσπραττομένη ἐν Σάμῳ δεκάτη.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ κατὰ τοὺς νόμους 933 καὶ 982 τοῦ 1917 (περὶ ἐπιβολῆς τέλους τοῦ ἐξαγομένου καπνοῦ) τέλος ἐξαγωγῆς τοῦ καπνοῦ καὶ τουμπεκίου τῶν πρὸ τοῦ ἔτους 1918 ἐσοδεῖων περιορίζεται εἰς τὸ ἥμισυ, τῶν δὲ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1918 καὶ ἐφεξῆς ἐσοδεῖων περιδρίσκεται εἰς τὸ τρίτον, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς ἰσχύος τῆς διατάξεως τῆς § 9 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ νόμου 933 περὶ τῆς διὰ Β. Διατάγματος ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει καταργήσεώς του.

2. Αἱ διατάξεις τῶν νόμων 933 καὶ 982 τοῦ 1917, αἱ ἀφορῶσαι τὸν καπνὸν, ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὸ ἐξαγόμενον τουμπεκίον. Ἡ ἰσχὺς τῆς διατάξεως ταύτης ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῶν νόμων 933 καὶ 982, ἐφ' ὅσον εἰσπραχθῇ τὸ τέλος τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ ἐξαχθέντος τουμπεκίου.

Ἄρθρον 5.

1. Διὰ Β. Διαταγμάτων α') ὁρισθῆσεται ἡ εἰς τοὺς ἐνεργοῦντας τὰς καταγραφὰς δημοσίους, δημοτικούς ἢ κοινοτικούς ὑπαλλήλους, ἢ ἀστυνομικὰ ὄργανα ἢ δημοτικούς ἢ κοινοτικούς συμβούλους ἢ παρόδρους, παρεχόμενη ἡμερησία ἀποζημίωσις, ἐκτὸς τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων, μέχρι δραχμῶν πέντε καὶ β') ἐπιτραπῆσεται ἡ πρόσληψις ἐμπειροτεχνῶν, ζυγιστῶν καὶ φυλάκων διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς καταγραφῆς καὶ διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπράξιν τοῦ ἐγγείου φόρου τοῦ καπνοῦ.

2. Εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν Καπνεργοστασίων τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος καὶ, ὅπου δὲν λειτουργοῦσι Καπνεργοστάσια, εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν Οἰκόν. Ἐφορειῶν δύνανται νὰ προστεθῶσι βοηθοὶ Καπνεργοστασίων, ὅχι τεσσαράκοντα κατ' ἀνώτατον ὅρον. Οἱ παρὰ ταῖς Οἰκονομικὰς Ἐφορεῖας διοριζόμενοι βοηθοὶ Καπνεργοστασίων θεωροῦνται ὑπάλληλοι τοῦ κλάδου τῶν Καπνεργοστασίων καὶ ἐκτελοῦσι τὴν εἰς τὰς Οἰκονομικὰς Ἐφορεῖας ἀνατεθειμένην ὑπηρεσίαν τοῦ ἐλέγχου τοῦ εἰς φύλλα καπνοῦ καὶ τῆς βεβαιώσεως τῆς φορολογίας τοῦ καπνοῦ.

3. Ἐπιτρέπεται ν' ἀνατίθεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Καπνεργοστασίων ὁ ἔλεγχος τοῦ εἰς φύλλα καπνοῦ καὶ ἡ λοιπὴ παρὰ τῶν Οἰκόν. Ἐφορειῶν διεξαγομένη ὑπηρεσία τῆς φορολογίας τοῦ καπνοῦ.

4. Εἰς τὸ προσωπικὸν Καπνεργοστασίων, τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφορειῶν καὶ τῶν Ταμείων, ἢ εἰς ὁρισμένους ὑπαλλήλους αὐτῶν, ἐπιτρέπεται νὰ παρέχονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ποσοστὰ ἐξ 0,25 ο) ἐπὶ τοῦ βεβαιωμένου καὶ εἰσπραττομένου ποσού, τοῦ κατὰ τὸν νόμον τοῦτον βεβαιωμένου φόρου, κατὰ τὰ διὰ Β. Διαταγμάτων κανονισθησόμενα.

Ἄρθρον 6.

Ἐκτὸς τοῦ εἰς φύλλα καπνοῦ τῆς τοῦ ἔτους 1916 καὶ τῶν πρὸ αὐτῆς ἐσοδεῖων, τοῦ ἀπαλλασσομένου τοῦ κατὰ τοὺς νόμους 933 καὶ 982 τέλους ἐξαγωγῆς κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 1ης Νοεμβρίου 1917 (περὶ ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους τοῦ καπνοῦ παλαιῶν ἐσοδεῖων), ἀπαλλάσσεται προσέτι καὶ ὁ καπνὸς τῶν αὐτῶν ἐσοδεῖων.

α') Ὁ μεταφερθεὶς πρὸ τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1917 εἰς λιμένα ἢ τόπον ἐξαγωγῆς, ὅστις ἀποδεικνύεται καὶ ἐξ ἐμπορικῆς ἀλληλογραφίας ἢ ἐξ ἐμπορικῶν βιβλίων, ὅτι ἔχει πωληθῇ πρὸ τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1917 μετὰ ὑποχρεώσεως παραδόσεως, εἴτε εἰς λιμένα τοῦ ἐξωτερικοῦ, εἴτε εἰς ἀνεγνωρισμένους πρᾶκτορας ἀλλοδαπῶν μονοπωλίων ἢ ἐξαγωγικῶν οἴκων, ἀποκλειστικῶς πρὸς ἐξαγωγὴν καὶ καταπόλωσιν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἐὼν μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1917 ἐξήχθη εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ, ἀντὶ τούτου, ἐναποταμιεύθῃ, καθ' ὃ ὁρίζεται τὸ μνησθὲν Β. Διατάγμα.

β') Ὁ πωληθεὶς μὲν κατὰ τὰ ἀνωτέρω καπνός, περὶ ἀποταμιεύσεως τοῦ ὁποίου ἐγένετο μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1917 αἰτήσας πρὸς τὴν Τελωνιακὴν Ἀρχήν, εἴτε ὁ καπνὸς εἶχε μεταφερθῇ ἐκ τοῦ τόπου τῆς παραγωγῆς εἰς λιμένα ἢ τόπον ἐξαγωγῆς, εἴτε μὴ.

γ') Ὁ ἐπίσης κατὰ τὰ ἀνωτέρω πωληθεὶς, ἀλλὰ μὴ μεταφερθεὶς πρὸ τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1917, τοῦ ὁποίου ἡ μεταφορὰ διεκωλύθη ἐκ λόγων ἀνωτέρας βίας ἢ δι' ἑλλειψιν μέσων μεταφορᾶς, ἐφ' ὅσον τοιαύτη χρεὶς ἀνεγνωρισθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ

δ') Ὁ εἰς φύλλα καπνός, ὁ κατεχόμενος συμφώνως πρὸς τὰ βιβλία τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφορειῶν, πρὸ τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1917, ὅπουδήποτε τῆς Χώρας, παρ' ἀνεγνωρισμένων ἐξαγωγικῶν οἴκων.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ἀνατρέχουσιν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῶν νόμων 933 καὶ 982. Τὸ δὲ τυχὸν εἰσπραχθὲν τέλος ἐξαγωγῆς ἐπὶ καπνῶν εἰς φύλλα τῆς τοῦ 1916 καὶ τῶν πρὸ αὐτῆς ἐσοδεῖων, τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ἀπαλλασσομένων τοῦ τέλους τούτου, ἐπιστρέφεται.

Ἄρθρον 7.

Ἡ κατὰ τὸ ἐδάφιον β' τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου „ΑΥΚ“ τῆς 12 Ἀπριλίου 1887 συσκευὴ καπνοῦ καὶ σιγαρέττων δύναται νὰ ἐπιτραπῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ εἰς δοχεῖα χωρητικότητος ἐπὶ καὶ ἥμισυ δραμίων, περιβαλλόμενα διὰ δύο ταινιῶν, μιᾶς τῶν δραμίων πέντε καὶ ἐτέρας τῶν δραμίων δύο καὶ ἥμισυ.

Ἐγκρίνεται ἡ διάθεσις τοῦ σιγαροχάρτου τοῦ μονοπωλίου πρὸς κατασκευὴν σιγαρέττων καὶ ποδὺς συσκευῆς δοχείων καπνοῦ κατὰ τὰς ὁρισθείσας πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου ἢ ὁρισθησόμενας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀναλογίως.

Εἰς τὴν 2 § τοῦ μόνου ἄρθρου τοῦ νόμου 1133 τῆς 4 Ἰανουαρίου 1918 πρὸ τῆς λέξεως «σιγαρέττων» προστίθεται ἡ λέξις «μηχανοποιήτων», τῆς ἰσχύος τῆς διατάξεως ταύτης ἀνατρέχουσας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 1133.

Ἄρθρον 8.

1. Πάντα τὰ κατὰ τὸν νόμον τοῦτον ἔγγραφα γράφονται ἐφ' ἁπλοῦ γόστου.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρξεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Μιλτ. Νευροπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἀπριλίου 1918.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ι. Δ. Τσιριμώκος

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(9)

Περί ενάρξεως τῆς ισχύος τοῦ νόμου περὶ φόρου καταναλώσεως τοῦ οἴνου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 1310 τῆς 12 Ἀπριλίου 1918 περὶ φόρου καταναλώσεως τοῦ οἴνου, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Τίθεμεν ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1918 τὸν Νόμον τῆς 12 Ἀπριλίου 1918 περὶ φόρου καταναλώσεως τοῦ οἴνου ἐκτὸς τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 14 καὶ τῶν τριῶν τελευταίων παραγράφων τοῦ ἁρθροῦ 26 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, ὃν ἡ ισχύς ἀρξήται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διατάγματος.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός
Μιλτ. Νεγροπόντης

(10)

Περί παροχῆς προσιτιμίας καὶ συνδρομῆς ἀπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν διὰ τὴν λειτουργίαν ἐλληνικοῦ μηχανώματος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 18 Ἰανουαρίου ἐ. ἔτους Ἡμέτερον διάταγμα περὶ ἐγκρίσεως συστάσεως ἀνωνόμου ἐταιρείας ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Εὐθνικὸν Ἑλληνικὸν Λόγδ» καὶ κυρώσεως τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἐγκρίνομεν, ἵνα ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τοῦ Π. Ναυτικοῦ δύνανται νὰ παρέχωσι τὴν συνδρομὴν καὶ ἐργασίαν αὐτῶν εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐταιρείαν, διὰ πάσαν ὑπηρεσίαν σχετιζομένην πρὸς τὸν καταρτισμὸν καὶ τὴν λειτουργίαν ἐλληνικοῦ μηχανώματος ὡς καὶ τὰς συναφεῖς ναυτικῆς τῆς ἐταιρείας ταύτης ἀνάγκας.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν θέλει παρέχει τὴν προσήκουσαν συνδρομὴν καὶ εὐκαλίαν πρὸς λειτουργίαν τοῦ μηχανώματος τούτου καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν συναφῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργός
Ἐμμ. Ρέπουλης

(11)

Περί τοῦ τρόπου τῆς πληρωμῆς τῶν βαρυνόντων τὸ Δημόσιον ποσοστῶν τῶν τελωνιακῶν ἐπαλλήλων.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς παραγράφους 3 ἕως 7 τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ νόμου 928 τοῦ 1917 περὶ ὀργανισμοῦ τῆς τελωνιακῆς ὑπηρεσίας, τὸ Β. διάταγμα τῆς 18 Νοεμβρίου 1917 περὶ ἐκτέλεσεως τοῦ ἀνωτέρω νόμου καὶ τὸ Β. διάταγμα τῆς 21 Δεκεμβρίου 1917 περὶ ποσοστῶν τελωνιακῶν ἐπαλλήλων καὶ

ἀποζημιώσεως αὐτῶν δι' ἐκτάκτους ὑπηρεσίας, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ καταλογιζόμενον εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου ποσὸν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ διὰ τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ νόμου 928 ὀριζομένου ἀνωτάτου ὁρίου ποσοστῶν τῶν τελωνιακῶν ἐπαλλήλων καταβάλλεται αὐτοῖς μόνον δυνάμει χρηματικοῦ ἐντάλματος ἀρμοδίως ἐκδιδομένου.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός
Μιλτ. Νεγροπόντης

(12)

Περί ἀναεωρώσεως τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὀνίων δαμου ἐν τῇ περιουσίᾳ τοῦ τέως δήμου Μεθάνων ἐπὶ τῶν πρὸς τοπικὴν ἐν αὐτῷ κατανάλωσιν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἢ ἐξ ἄλλων δήμων καὶ κοινοτήτων τοῦ Κράτους μεταφερομένων ἐμπορευμάτων κλπ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 5 τοῦ νόμου ΕΗ' τῆς 22 Δεκεμβρίου 1847 περὶ δημοτικῶν φόρων, 21 τοῦ νόμου ΒΡΚΑ' τῆς 30 Δεκεμβρίου 1892 περὶ τελωνιακοῦ δασμολογίου, 56 καὶ 57 τοῦ νόμου ΒΤΜΘ' τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1895 περὶ στοιχειώδους ἡ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, τὸν νόμον ΒΤΕΘ' τῆς 2 Μαρτίου 1896, τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου ΓΥΗ' τῆς 10 Αὐγούστου 1905 περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, τὸ ἄρθρον 21 τοῦ νόμου 641 τῆς 15 Φεβρουαρίου 1915, τὸν νόμον 1223 τοῦ 1918 περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἁρθροῦ 5 τοῦ νόμου ΕΗ' τῆς 22 Δεκεμβρίου 1847 περὶ δημοτικῶν φόρων, καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 4 ἐ. ἔ. πράξιν τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου Μεθάνων, πρωτεύουσος τοῦ τέως ὁμωνύμου δήμου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἐγκρίνομεν τὴν ἐπὶ διατίκιν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἀναθέσειν τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὀνίων δαμου ἐν τῇ περιουσίᾳ τοῦ τέως δήμου Μεθάνων ἐπὶ τῶν πρὸς τοπικὴν ἐν αὐτῷ κατανάλωσιν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἢ ἐξ ἄλλων δήμων ἢ κοινοτήτων τοῦ Κράτους μεταφερομένων ἐμπορευμάτων ἐν γένει εἰς τὸν φορολογικὸν ὅρον τῶν 4 ο) ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν τῆς ἐν τῷ δημοτικῷ δασμολογίῳ ὀριζομένης.

Ἀπαλλάσσονται δασμοῦ τὰ ἐν τῷ ἔδαφ. β' τοῦ ἁρθροῦ 13 καὶ τὰ ἐν τῷ ἁρθρῷ 14 τοῦ εἰρημένου ΒΡΚΑ' νόμου ἀναφερόμενα εἶδη, τὰ εἰς τὸ μονοπώλιον τοῦ Κράτους ἀνήκοντα καὶ τὰ κατὰ νόμους εἰδικούς μὴ ὑποκαίμενα εἰς δασμὸν, προσέτι δὲ τὰ πρὸς τῶν δημοτῶν εἰσαγόμενα ὄνια πρὸς ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν καὶ οὐχὶ πρὸς ἐμπορίαν, ἥτοι 1) σίτος, σιμιγῶς καὶ κριθὴ μέχρι χιλίων ἐκάδων ἐξ ἐκάστου εἶδους καὶ δι' ἐκάστην οἰκογένειαν, 2) τὰ ἄλευρα, 3) τὰ ὄσπρια ἐν γένει μέχρι 100 ἐκάδων ἐξ ἐκάστου εἶδους, 4) τὰ γλαῦκος μέχρι 600, 5) τὰ νήματα ἐν γένει, τὰ ὑφάσματα, τὰ ὑποδήματα καὶ ἐνδύματα ἐν γένει, 6) τὰ ἐδωδία καὶ ἀποικιακὰ μέχρι βάρους τριῶν ἐκάδων ἐξ ἐκάστου εἶδους καὶ δι' ἐκάστην οἰκογένειαν.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα, δημοσιευθὲν ὁλόκληρον ἐν τῇ Ἐφημερίδῃ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός
Κ. Α. Ρακτιβάν

(— 3)

Περί ἀνανεώσεως τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὀνίων δασμοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ τέως δήμου Κασθαναίας ἐπὶ τῶν πρὸς τοπικὴν ἐν αὐτῷ κατανάλωσιν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἢ ἐξ ἄλλων δήμων καὶ κοινοτήτων τοῦ Κράτους μεταφερομένων ἐμπορευμάτων κλπ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 5 τοῦ νόμου ΕΗ' τῆς 22 Δεκεμβρίου 1847 «περὶ δημοτικῶν φόρων», 21 τοῦ νόμου ΒΡΚΑ' τῆς 30 Δεκεμβρίου 1892 «περὶ τελωνιακοῦ δασμολογίου», 56 καὶ 57 τοῦ νόμου ΒΤΜΘ' τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1895 «περὶ στοιχειώδους ἡ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως», τὸν νόμον ΒΤΕΘ' τῆς 2 Μαρτίου 1896, τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου ΓΥΗ' τῆς 10 Αὐγούστου 1905 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως», τὸ ἄρθρον 21 τοῦ νόμου 641 τῆς 15 Φεβρουαρίου 1915, τὸν νόμον 1223 τοῦ 1918 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου ΕΗ' τῆς 22 Δεκεμβρίου 1847 περὶ δημοτικῶν φόρων», καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 48 π. ἑ. πρᾶξιν τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου Κεραμιδίου, πρωτεύουσας τοῦ τέως δήμου Κασθαναίας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἐγκρίνομεν τὴν διὰ τὸ ἔτος 1918 ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἰδίου ἔτους, ἀνανέωσιν τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὀνίων δασμοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ τέως δήμου Κασθαναίας ἐπὶ τῶν πρὸς τοπικὴν ἐν αὐτῷ κατανάλωσιν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἢ ἐξ ἄλλων δήμων καὶ κοινοτήτων τοῦ Κράτους μεταφερομένων ἐμπορευμάτων ἐν γένει εἰς τὸν φορολογικὸν ὅρον τῶν 3 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν τῆς ἐν τῷ δημοτικῷ δασμολογίῳ ὀριζομένης.

Ἀπαλλάσσονται δασμοῦ τὰ ἐν τῷ ἐδαφ. β' τοῦ ἄρθρου 13 καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 14 τοῦ εἰρημένου ΒΡΚΑ' νόμου ἀναφερόμενα εἶδη, τὰ εἰς τὸ μονοπώλιον τοῦ Κράτους ἀνήκοντα καὶ τὰ κατὰ νόμους εἰδικούς μὴ ὑποκείμενα εἰς δασμὸν, προσέτι δὲ τὰ μεταχειριζόμενα ἐνδύματα καὶ κλινოსκεπάσματα, τὰ ἐπιπλα καὶ σκευὴ παντὸς εἶδους, τὰ ὑποδήματα, οἱ δημητριακοὶ καρποί, ἤτοι ἄλευρα, σίτες, κριθή, ἀραβόσιτος καὶ πίτυρα, τὰ πρὸς οἰκιακὴν χρῆσιν τῶν κατοίκων καταναλισκόμενα, ὡς καὶ τὰ πρὸς σπορὰν χρησιμοποιούμενα εἶδη καὶ εἰσαγόμενα εἴτε παρὰ τοῦ ἰδίου κατόχου εἴτε παρ' ἀγρωγῶν διὰ λογαριασμὸν ἄλλου, ἐκτὸς τῶν πρὸς ἐμπορίαν τοιούτων, τὰ ὑπὸ τῶν κατοίκων τοῦ δήμου κατασκευαζόμενα ὑφάσματα καὶ κλινოსκεπάσματα, τὰ ὁποῖα εἴτε ἐξερχόμενα πρὸς συμπύκνωσιν ἐκτὸς τοῦ δήμου εἴτε μὴ εἰς τὰς διαφόρους ὑδροτριβὰς εἰσάγονται αἰθῆς ἐντὸς αὐτοῦ τέλει ὑφάσματα.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα, δημοσιευθὲν ὁλόκληρον ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν
Κ. Α. Ρακτιβάν

(14)

Περί ἀνανεώσεως τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὀνίων δασμοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ τέως δήμου Λευκασίας ἐπὶ τῶν πρὸς τοπικὴν ἐν αὐτῷ κατανάλωσιν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἢ ἐξ ἄλλων δήμων καὶ κοινοτήτων τοῦ Κράτους μεταφερομένων ἐμπορευμάτων κλπ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 5 τοῦ νόμου ΕΗ' τῆς 22 Δεκεμβρίου 1847 «περὶ δημοτικῶν φόρων», 21 τοῦ νόμου ΒΡΚΑ' τῆς 30 Δεκεμβρίου 1892 «περὶ τελωνιακοῦ δασμολογίου», 56 καὶ 57 τοῦ νόμου ΒΤΜΘ' τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1895 «περὶ στοιχειώδους ἡ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως», τὸν νό-

μον ΒΤΕΘ' τῆς 2 Μαρτίου 1896, τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου ΓΥΗ' τῆς 10 Αὐγούστου 1905 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως», τὸ ἄρθρον 21 τοῦ νόμου 641 τῆς 15 Φεβρουαρίου 1915, τὸν νόμον 1223 τοῦ 1918 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου ΕΗ' τῆς 22 Δεκεμβρίου 1847 περὶ δημοτικῶν φόρων», καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 6152 ε. ἑ. ἀναφορὰν τοῦ Νομάρχου Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἐγκρίνομεν τὴν ἐπὶ τετραετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ἀπὸ 13 Φεβρουαρίου 1914 Β. διατάγματος ἀνανέωσιν τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὀνίων δασμοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ τέως δήμου Λευκασίας ἐπὶ τῶν πρὸς τοπικὴν ἐν αὐτῷ κατανάλωσιν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἢ ἐξ ἄλλων δήμων καὶ κοινοτήτων τοῦ Κράτους μεταφερομένων ἐμπορευμάτων ἐν γένει εἰς τὸν φορολογικὸν ὅρον τῶν 4 τοῖς ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν τῆς ἐν τῷ δημοτικῷ δασμολογίῳ ὀριζομένης.

Ἀπαλλάσσονται δασμοῦ τὰ ἐν τῷ ἐδαφ. β' τοῦ ἄρθρου 13 καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 14 τοῦ εἰρημένου ΒΡΚΑ' νόμου ἀναφερόμενα εἶδη, τὰ εἰς τὸ μονοπώλιον τοῦ Κράτους ἀνήκοντα καὶ τὰ κατὰ νόμους εἰδικούς μὴ ὑποκείμενα εἰς δασμὸν.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα, δημοσιευθὲν ὁλόκληρον ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν
Κ. Α. Ρακτιβάν

(15)

Περί ἀνανεώσεως τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὀνίων δασμοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ τέως δήμου Σουδενῶν ἐπὶ τῶν πρὸς τοπικὴν ἐν αὐτῷ κατανάλωσιν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἢ ἐξ ἄλλων δήμων καὶ κοινοτήτων τοῦ Κράτους μεταφερομένων ἐμπορευμάτων κλπ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 5 τοῦ νόμου ΕΗ' τῆς 22 Δεκεμβρίου 1847 «περὶ δημοτικῶν φόρων», 21 τοῦ νόμου ΒΡΚΑ' τῆς 30 Δεκεμβρίου 1892 «περὶ τελωνιακοῦ δασμολογίου», 56 καὶ 57 τοῦ νόμου ΒΤΜΘ' τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1895 «περὶ στοιχειώδους ἡ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως», τὸν νόμον ΒΤΕΘ' τῆς 2 Μαρτίου 1896, τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου ΓΥΗ' τῆς 10 Αὐγούστου 1905 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως», τὸ ἄρθρον 21 τοῦ νόμου 641 τῆς 15 Φεβρουαρίου 1915, τὸν νόμον 1223 τοῦ 1918 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου ΕΗ' τῆς 22 Δεκεμβρίου 1847 περὶ δημοτικῶν φόρων», καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 6151 ε. ἑ. ἀναφορὰν τοῦ Νομάρχου Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἐγκρίνομεν τὴν ἐπὶ τετραετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ἀπὸ 5 Ἀπριλίου 1914 Β. διατάγματος ἀνανέωσιν τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὀνίων δασμοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ τέως δήμου Σουδενῶν ἐπὶ τῶν πρὸς τοπικὴν ἐν αὐτῷ κατανάλωσιν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἢ ἐξ ἄλλων δήμων καὶ κοινοτήτων τοῦ Κράτους μεταφερομένων ἐμπορευμάτων ἐν γένει εἰς τὸν φορολογικὸν ὅρον τῶν 4 τοῖς ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν τῆς ἐν τῷ δημοτικῷ δασμολογίῳ ὀριζομένης.

Ἀπαλλάσσονται δασμοῦ τὰ ἐν τῷ ἐδαφ. β' τοῦ ἄρθρου 13 καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 14 τοῦ εἰρημένου ΒΡΚΑ' νόμου ἀναφερόμενα εἶδη, τὰ εἰς τὸ μονοπώλιον τοῦ Κράτους ἀνήκοντα καὶ τὰ κατὰ νόμους εἰδικούς μὴ ὑποκείμενα εἰς δασμὸν.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα, δημοσιευθὲν ὁλόκληρον ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν
Κ. Α. Ρακτιβάν

(16)

Περὶ ἀναθεώσεως τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὀνίων δα-
σμοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ τέως δήμου Φελλόης ἐπὶ
τῶν πρὸς τοπικὴν ἐν αὐτῇ καταστάσει ἐκ τοῦ ἐξωτε-
ρικοῦ εἰσαγομένων ἢ ἐξ ἄλλων δήμων καὶ κοινοτήτων
τοῦ Κράτους μεταφερομένων ἐμπορευμάτων κλπ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 5 τοῦ νόμου ΕΗ' τῆς 22 Δε-
κεμβρίου 1847 «περὶ δημοτικῶν φόρων», 21 τοῦ νόμου
ΒΡΚΑ' τῆς 30 Δεκεμβρίου 1892 «περὶ τελωνιακοῦ δασμο-
λογίου», 56 καὶ 57 τοῦ νόμου ΒΤΜΘ' τῆς 3 Σεπτεμβρίου
1895 «περὶ στοιχειώδους ἡ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως», τὸν νό-
μον ΒΤΕΘ' τῆς 2 Μαρτίου 1896, τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου
ΓΥΗ' τῆς 10 Αὐγούστου 1905 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νό-
μου περὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως», τὸ ἄρθρον 21 τοῦ νόμου
641 τῆς 15 Φεβρουαρίου 1915, τὸν νόμον 1223 τοῦ 1918
«περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἁρθρου 5 τοῦ νόμου ΕΗ' τῆς 22 Δε-
κεμβρίου 1847 περὶ δημοτικῶν φόρων», καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ.
6149 ἐ. ε. ἀναφορὰν τοῦ Νομάρχου Ἀχαΐας καὶ Ἡλιδος, προ-
τάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφα-
σίσταμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἐγκρίνομεν τὴν ἐπὶ τετραετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἰσχύος
τοῦ ἀπὸ 26 Ἰανουαρίου 1914 Β. διατάγματος ἀνανέωσιν τῆς
ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὀνίων δασμοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ
τέως δήμου Φελλόης, ἐπὶ τῶν πρὸς τοπικὴν ἐν αὐτῇ κατα-
στάσει ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἢ ἐξ ἄλλων δήμων
καὶ κοινοτήτων τοῦ Κράτους μεταφερομένων ἐμπορευμάτων ἐν
γίνει εἰς τὸν φορολογικὸν ὅρον τῶν 4 τοῖς ο)α ἐπὶ τῆς ἀξίας
αὐτῶν τῆς ἐν τῷ δημοτικῷ δασμολογίῳ ὁριζομένης.

Ἀπαλλοττομένη δασμοῦ τὰ ἐν τῷ ἐδαφ. β' τοῦ ἁρθρου 13
καὶ τὰ ἐν τῷ ἁρθρῳ 14 τοῦ εἰρημένου ΒΡΚΑ' νόμου ἀναφε-
ρόμενα εἶδη, τὰ εἰς τὸ μονοπώλιον τοῦ Κράτους ἀνήκοντα καὶ
τὰ κατὰ νόμους εἰδικούς μὴ ὑποκείμενα εἰς δασμόν, προσέτι δὲ
τὰ παρὰ τῶν κατοίκων τοῦ δήμου εἰσαγόμενα προϊόντα ἐκ κτη-
μάτων αὐτῶν, κειμένον ἐν ἄλλοις δήμοις, ὅταν εἰσάγωνται
παρ' αὐτῶν πρὸς ἰδίαν τῶν χρησιν, τὰ ζῶα τῶν κατοίκων τὰ
εἰς ἄλλους δήμους παραγχεϊμάζοντα, τὰ ὀρνίθια καὶ λοιπὰ κα-
τοικίδια πτηνὰ, τὰ μεγάλα ζῶα καὶ ἀροτρίωντα κτήνη, τὰ
δι' οἰκιακὴν χρῆσιν ἀγοραζόμενα πρὸς σφαγὴν ζῶα, ἤτοι ἐρί-
φια, ἰνδιάνοι καὶ χοῖροι, ὡς καὶ τὰ πρὸς ἀποκλειστικὴν χρῆσιν
ὑπὸ τῶν ἰδίων κατοίκων εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα καὶ αἱ προϊ-
κας.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα, δημοσι-
εuthύμενον ὁλόκληρον ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Κ. Α. Ρακτιβάν

(17)

Περὶ ἰδρύσεως καὶ προαγωγῆς δημοτικῶν σχολείων.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰς κειμένας διατάξεις καὶ τὰς πράξεις
21 τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου Ἐδέσεως καὶ 627 τοῦ ἐκπαιδευ-
τικοῦ συμβουλίου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου τῶν Ἐκκλησιαστι-
κῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ, διατάσσομεν
τάδε :

Ἰδρύεται ἐν τῷ προσφυγικῷ συνοικισμῷ Βίγγενης τῆς Ἐ-
δέσεως κοινὸν δημοτικὸν σχολεῖον.

Κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις καὶ τὰς πράξεις 42 τοῦ ἐπο-
πτικοῦ συμβουλίου Χίου καὶ 626 τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου,
διατηρεῖται τὸ τριτάξιον δημοτικὸν σχολεῖον Θηλέων Ἀγιο-
δεικτίνης τῆς Χίου εἰς ἐν διτάξιον δημοτικὸν σχολεῖον Θη-

λέων λειτουργοῦν ἐν Ἀγίῳ Πολυκάρπῳ.

Κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις καὶ τὰς πράξεις 58 τοῦ ἐπο-
πτικοῦ συμβουλίου Ζαγγρίου Κουρέντων καὶ 626 τοῦ ἐκπαιδευ-
τικοῦ συμβουλίου, προάγεται τὸ μικτὸν δημοτικὸν σχολεῖον Ζα-
γγρίανης ἀπὸ μονοταξίου εἰς διτάξιον.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἡμέτερον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευ-
σιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ.
Δημ. Δίγκας

(18)

Περὶ καθορισμοῦ καὶ δευτέρας ἑδρας τηλεγραφοφύλακος
β' τάξεως γραφείου Ἱεραπέτρας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸν νόμον ΓΥΜΖ' τῆς 18 Νοεμβρίου
1909 «περὶ τηλεγραφοφυλακίας», τὸν νόμον 303 τῆς 30 Σε-
πτεμβρίου 1914 «περὶ προσθήκης προσωπικοῦ καὶ ὁρισμοῦ μι-
σθοδοσίας ἀρχιεργατῶν καὶ ἐργατῶν τηλεγραφικῶν καὶ τηλε-
φωνικῶν γραμμῶν» καὶ τὸ ἀπὸ 13 Μαρτίου 1915 Ἡμέτερον
κανονιστικὸν Β. διάταγμα, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς
Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην τοῦ παρὰ τῇ Διευθύνσει
τῶν Ταχυδρομείων, Τηλεγράφων καὶ Τηλεφώνων Συμβουλίου,
ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἀρθρον μόνον.

Ὅριζομεν καὶ δευτέραν ἑδραν τηλεγραφοφύλακος β' τάξεως
παρὰ τῷ ταχυδρομικῷ, τηλεγραφικῷ γραφείῳ Ἱεραπέτρας.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν
διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Α. Παπαναστασίου

(19)

Περὶ ἀποσπάσεως χωρίων ἐξ ἐνοριῶν κλπ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν 1) τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου ΓΦΖ' περὶ
ἐνοριακῶν ναῶν καὶ τῆς περιουσίας αὐτῶν, περὶ προσόντων
ἐφημερίων καὶ τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν, 2) τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν
αὐτοῦ Ἡμέτερα διατάγματα τῆς 29 Δεκεμβρίου 1910 καὶ
τῆς 29 Ἰουλίου 1911 καὶ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις καὶ
κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ, διατάσσομεν τάδε :

Τὸ χωρίον Κουμαρύτσι τοῦ τέως δήμου Ἡρακλειωτῶν ἀπο-
σπόμενον ἐκ τῆς ἐνορίας τοῦ χωρίου Δελφίνου ὑπάγεται εἰς
τὴν ἐνορίαν τοῦ χωρίου Παύλιανης, τροποποιουμένου τοῦ οἰ-
κείου Ἡμετέρου διατάγματος συμφώνως τῷ γ' ἐδαφ. τοῦ 11
ἁρθρου τοῦ εἰρημένου νόμου.

Τὸ χωρίον Δέλβινον τοῦ τέως δήμου Ἡρακλειωτῶν μὴ
δυνάμενον ν' ἀποτελέσῃ ἰδίαν ἐνορίαν συμφώνως τῷ εἰρημένῳ
νόμῳ, ὅτε ἀποσπασθέντος ἐξ αὐτοῦ τοῦ χωρίου Κουμαρύτσι,
ἐξαιρεῖται τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀνωτέρω νόμου, δικαιούται δὲ,
συμφώνως τῷ τελευταίῳ ἐδαφίῳ τοῦ 11 ἁρθρου αὐτοῦ, νὰ δια-
τηρήσῃ ἱερέα, ἀποζημιῶν τοῦτον κατὰ τὴν ὑφισταμένην τοπι-
κὴν συνήθειαν.

Τὸ χωρίον Τουρνάβου τοῦ τέως δήμου Παραληθίων ἀποσπᾶται ἐκ τῆς ἐνορίας τοῦ χωρίου Ζούλιανης, τροποποιουμένου συμφώνως τῷ γ' ἐδαφ. τοῦ 11 ἄρθρου τοῦ εἰρημένου νόμου τοῦ οἰκείου Ἡμετέρου διατάγματος, καὶ ἐξαιρεῖται τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀνωτέρου νόμου, δικαιούται δὲ κατὰ τὸ τελευταῖον ἐδαφ. τοῦ 11 ἄρθρου αὐτοῦ νὰ διατηρήσῃ ἱερέα, ἀποζημιῶν τοῦτον κατὰ τὴν ὑφισταμένην τοπικὴν συνθήκην.

Τὸ χωρίον Κερκίτζι τοῦ τέως δήμου Μεγαλοπόλεως ἐξαιρεῖται τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀνωτέρου νόμου, δικαιούται δὲ κατὰ τὸ τελευταῖον ἐδαφ. τοῦ 11 ἄρθρου αὐτοῦ νὰ διατηρήσῃ ἐφημέριον, ἀποζημιῶν τοῦτον κατὰ τὴν ὑφισταμένην τοπικὴν συνθήκην.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἡμέτερον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργὸς
Δημ. Δίγκας

(20)

Περὶ χορηγίας εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Ἑταιρείαν «Ἀδελφοὶ Πασπάτη καὶ Σίαν» πλεονεκτημάτων, ἐν σχέσει πρὸς τὴν σύστασιν καὶ τὴν διαδικασίαν τῆς ἐκποιήσεως ἐνεχύρων.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου ΒΡΝ' τοῦ 1893 «περὶ δανείων ἐπὶ ἐνεχύρων» γενομένων ὑπὲρ ἀνεγνωρισμένων τραπεζικῶν, τῆς ἀποδείξεως αὐτῶν καὶ τῆς περὶ ἐκποιήσεως τοῦ ἐνεχύρου διαδικασίας, τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου ΩΚΘ' τοῦ 1880 «περὶ κυρώσεως συμβάσεως μετὰ τῆς γενικῆς πιστωτικῆς Τραπεζῆς, πρὸς σύστασιν Τραπεζῆς ἐν Ἐκτανήσῃ», τὸ ὑπ' ἀριθ. 1549 ἀπὸ 8 Φεβρουαρίου 1918 πιστοποιητικὸν τοῦ διευθυντοῦ τῆς Οἰκονομικῆς Εἰσφορῆς Ἀστυνομίας, περὶ τῆς παρὰ τῶν ἐταίρων τῆς ἐνταῦθα ἐδρευούσης ὁμορρυθμοῦ Τραπεζικτικῆς ἐταιρείας «Ἀδελφοὶ Πασπάτη καὶ Σίαν» καταβολῆς τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος τῆς ἀνωτέρας τάξεως καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 23 ἐ. ἑ. ἀναφορὰν τοῦ προέδρου τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν περὶ τηρήσεως παρὰ τῆς ἐταιρείας ταύτης τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου κανονισμένων βιβλίων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, χορηγούμεν εἰς τὴν πρὶν μετρημένην ἐταιρείαν «Ἀδελφοὶ Πασπάτη καὶ Σίαν» τὰ συμφώνως τοῖς ἄρθροις 2 τοῦ νόμου ΩΚΘ' τοῦ 1880, 1 τοῦ νόμου ΒΤΗ' τοῦ 1896 «περὶ ἐνεχύρων», καὶ 1 τοῦ νόμου ΓΨΗ' τοῦ 1910 «περὶ ἐπεκτάσεως τῶν ἐπὶ ἐκποιήσεως τῶν τραπεζικῶν ἐνεχύρων ἰσχυόντων ἐπὶ τῆς χορηγήσεως δανείων εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν κτλ.» πλεονεκτήματα, ἐν σχέσει πρὸς τὴν σύστασιν καὶ τὴν διαδικασίαν τῆς ἐκποιήσεως ἐνεχύρων.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἐλευθ. Κ. Βενιζέλος

Τὰ μέλη

Ε. Ρέπουλης, Ν. Πολίτης, Ἰω. Τσιριμώκος, Κ. Α. Ρακτιβάν, Α. Δίγκας, Μιλτ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Α. Παπαναστασίου, Π. Βουρλούμης, Α. Γρίβας.

Ἐν τῷ Ἐθνικῷ Τυπογραφείῳ, ἐδὲς Καποδιστριακοῦ 3α.

(21)

Περὶ ἀναρρώσεως τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὀνίων δασμοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ τέως δήμου Φαρῶν ἐπὶ τῶν πρὸς τοπικὴν ἐν αὐτῷ κατανάλωσιν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἢ ἐξ ἄλλων δήμων καὶ κοινοτήτων τοῦ Κράτους μεταφερομένων ἐμπορευμάτων κλπ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 5 τοῦ νόμου ΕΗ' τῆς 22 Δεκεμβρίου 1847 «περὶ δημοτικῶν φόρων», 21 τοῦ νόμου ΒΡΚΑ' τῆς 30 Δεκεμβρίου 1892 «περὶ τελωνιακοῦ δασμολογίου», 56 καὶ 57 τοῦ νόμου ΒΤΜΘ' τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1895 περὶ στοιχειώδους ἢ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, τὸν νόμον ΒΤΘΘ' τῆς 2 Μαρτίου 1896, τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου ΓΨΗ' τῆς 10 Αὐγούστου 1905 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως», τὸ ἄρθρον 21 τοῦ νόμου 641 τῆς 15 Φεβρουαρίου 1915, τὸν νόμον 1223 τοῦ 1918 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου ΕΗ' τῆς 22 Δεκεμβρίου 1847 περὶ δημοτικῶν φόρων», καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 6150 ἐ. ἑ. ἀναφορὰν τοῦ Νομάρχου Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες.

Ἐγκρίνομεν τὴν ἐπὶ τετραετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ἀπὸ 5 Ἀπριλίου 1914 Β. διατάγματος ἀνανώσιν τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὀνίων δασμοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ τέως δήμου Φαρῶν ἐπὶ τῶν πρὸς τοπικὴν ἐν αὐτῷ κατανάλωσιν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἢ ἐξ ἄλλων δήμων καὶ κοινοτήτων τοῦ Κράτους μεταφερομένων ἐμπορευμάτων ἐν γένει εἰς τὸν φορολογικὸν ὅρον τῶν 4 τοῖς ο) ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν τῆς ἐν τῷ δημοτικῷ δασμολογίῳ ὀριζομένης.

Ἀπαλλάσσονται δασμοῦ τὰ ἐν τῷ ἐδαφ. β' τοῦ ἄρθρου 13 καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 14 τοῦ εἰρημένου ΒΡΚΑ' νόμου ἀναφερόμενα εἶδη, τὰ εἰς τὸ μονοπώλιον τοῦ Κράτους ἀνήκοντα καὶ τὰ κατὰ νόμους ἐιδικούς μὴ ὑποκείμενα εἰς δασμὸν, προσέτι δὲ τὰ πρὸς ἰδίαν χρῆσιν τῶν κατοίκων ἀπ' εὐθείας παρ' αὐτῶν εἰσαγόμενα ἐρ' ἀπαξ ἐμπορεύματα μέχρι βάρους 15 ἐκάδων δι' ἐκάστην οἰκογένειαν, τὰ ἐκ κτημάτων τῶν δημοτῶν ἐν ἄλλοις δήμοις κειμένων παραγόμενα καὶ εἰσαγόμενα κατὰ τὴν συγκομιδὴν προϊόντα, ὁ ἄρτος, τὰ ἄλευρα καὶ οἱ δημητριακοὶ καρποὶ ἐν γένει πρὸς ἰδίαν χρῆσιν εἰσαγόμενα καὶ καταναλισκόμενα ὑπὸ τῶν δημοτῶν, τὰ λάχανα, ὄσπρια, χλωρὸς τυρὸς, ἰχθὺς, ὀρνίθες, ὡά, λεμόνια, πορτοκάλια, ἵπποι, ἡμίονοι, ἄνοι, οἱ πῶλοι αὐτῶν καὶ ἡ οἰκοδεσφίμιμος ξυλεία.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς ἐκτελεσεῖ τὸ παρὸν διάταγμα, δημοσιευθὲν ὁλόκληρον ἐν τῇ Ἐφημερίδῃ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν
Κ. Α. Ρακτιβάν

(22)

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 21 Αὐγούστου 1915 Β. Δ. «περὶ συνθέσεως μερίδος ἐκστρατείας».

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες.

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸ κεφάλαιον II «σύνθεσις τῆς ἡμερησίας μερίδος τροφῶν» τοῦ ἀπὸ 21 Αὐγούστου 1915 Β. Δ. «περὶ συνθέσεως μερίδος ἐκστρατείας» καὶ εἰς τὸ ἐδάφιον 1 τῆς § γ' «Ἀδύττερον συσσίτιον» προστίθεται καὶ ἕτερον εἶδος τροφῆς ὡς ἐξῆς :

«ἢ χαλδᾶς, δράγμα πέντηκοντα ἡμερησίως δι' ἐκάστην συσσιτοῦντα κανονικῆς ἢ κτήνηνης μερίδος.»

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἀνατρέχει μέχρι τῆς 8 τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἐ. ἑ.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
Ἀλέξιος Γρίβας